

KANCELARIA SEJMU
Biuro Studiów i Ekspertyz
Dział Przekładów

BIULETYN

1(7)/94

KANCELARIA SEJMU

Biuro Studiów i Ekspertyz
Zespół Przekładów

BIULETYN

1(7)/94

Redaktor prowadzący: *Andrzej Chodyra*

© Copyright by Kancelaria Sejmu, Warszawa 1995
Biuro Studiów i Ekspertyz

ISSN 1230-3186

Opracowanie graficzne, skład i łamanie: *Biuro Statkowi Ekspertyz*

Druk i oprawa: *Wydawnictwo Sejmowe*

Warszawa, luty 1995

Siódmy Biuletyn Zespołu Przekładów Biura Studiów i Ekspertyz zawiera przekłady (z francuskiego i węgierskiego) dwu ustaw:

pierwszej, dotyczącej jawności finansowej życia politycznego we Francji - publikowana jest ona z uwzględnieniem nowelizacji jakie miały miejsce od momentu jej wydania w 1988 roku,

drugiej pochodzącej z 1994 roku, o izbach gospodarczych na Węgrzech, i poświęconej powołaniu organizacji reprezentujących podmioty gospodarki, posiadających samorząd i działających niezależnie od władz administracji państwowej.

Celem ich publikacji jest dostarczenie Posłom i organom Sejmu materiału porównawczego odnośnie problemów, przed którymi stoi ustawodawca, tak w przypadku dokonywania ocen ustaw już funkcjonujących, a co ma miejsce w przypadku ustawy z dnia 5 czerwca 1992 roku O ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz.U. z 25 lutego 1992 r. nr 56, poz. 274), jak i w wypadku prac legislacyjnych nad projektem ustawy o samorządzie gospodarczym.

Nazwiska tłumaczy i weryfikatorów są umieszczone na końcu każdego tekstu.

Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

SPIS TREŚCI

Ustawa nr 88-227 (Francja) z 11 marca 1988 r. <i>dotycząca jawności finansowej życia politycznego</i>	5
Ustawa nr XVI (Węgry) z 1994 r. <i>O izbach gospodarczych</i>	19

USTAWA NR 88-227 Z 11 MARCA 1988¹
dotycząca jawności finansowej życia politycznego²

Zgromadzenie Narodowe i Senat uchwaliły, Prezydent Republiki ogłasza
ustawę o treści następującej:

TYTUŁ I
Przepisy dotyczące oświadczenia majątkowego
członków rządu oraz osób pełniących
niektóre funkcje wybieralne

Art. 1. - W ciągu piętnastu dni od chwili otrzymania nominacji, każdy

¹ Prace przygotowawcze: ustawa nr 88-227;

Zgromadzenie Narodowe: rządowy projekt ustawy nr 1215; sprawozdanie p. Mazeaud w imieniu komisji ustawodawczej (nr 1217); dyskusja w dniach 2, 3 i 4 lutego 1988; uchwalenie w dniu 4 lutego 1988.

Senat: projekt ustawy uchwalony przez Zgromadzenie Narodowe w pierwszym czytaniu, nr 228 (1987-1988); sprawozdanie p. Jaques Larche w imieniu komisji ustawodawczej, nr 230 (1987-1988); dyskusja w dniach 11 i 17 lutego 1988; uchwalenie w dniu 17 lutego 1988.

Zgromadzenie Narodowe: projekt ustawy zmieniony przez Senat w pierwszym czytaniu, nr 1219; sprawozdanie p. Mazeaud w imieniu komisji ustawodawczej, nr 1240; dyskusja i uchwalenie w dniu 23 lutego 1988.

Senat: projekt ustawy uchwalony ze zmianami przez Zgromadzenie Narodowe w drugim czytaniu, nr 233 (1987-1988); sprawozdanie p. Jacques Larche w imieniu komisji ustawodawczej, nr 235 (1987-1988); dyskusja i uchwalenie w dniu 25 lutego 1988.

² Z późniejszymi zmianami wprowadzonymi:

Ustawą nr 90-55 z 15.I.1990 (J.O. z 16.I.1990);

Ustawą nr 91-428 z 13.V.1991;

Ustawą nr 92-1336 z 16.XII.1992 (J.O. z 23.XII.1992);

Ustawą nr 93-122 z 29.I.1993 (J.O. z 30.I.1993).

członek rządu składa na ręce przewodniczącego komisji przewidzianej w art. 3 niniejszej ustawy deklarację dotyczącą swej sytuacji majątkowej, zgodnie z przepisami art. L.O. 135-1 kodeksu prawa wyborczego.

Obowiązek ten pozostaje w mocy przez piętnaście dni od chwili ustania funkcji członka rządu z powodów innych niż zgon.

Art. 2. - Przewodniczący: rady regionalnej, zgromadzenia Korsyki, (*Ustawa nr 91-428 z 13.V.1991, art. 83 V*) "rady wykonawczej Korsyki", zamorskiego zgromadzenia terytorialnego, rady generalnej, wybrany przewodniczący organu wykonawczego terytorium zamorskiego oraz mer gminy liczącej ponad 30000 mieszkańców, są obowiązani do złożenia, w ciągu piętnastu dni od chwili objęcia funkcji, przewodniczącemu komisji przewidzianej w art. 3 niniejszej ustawy, deklaracji o stanie majątkowym zgodnej z przepisami art. L.O. 135-1 kodeksu prawa wyborczego.

Osoba podlegająca przepisom poprzedniego ustępu jest obowiązana złożyć taką deklarację najwcześniej na dwa miesiące i najpóźniej na miesiąc przed dniem normalnego wygaśnięcia swej funkcji lub, w razie ustąpienia, odwołania albo rozwiązania zgromadzenia, któremu przewodniczy, w ciągu piętnastu dni od chwili zakończenia pełnienia tych funkcji.

Jeśli osoba, której omawiane przepisy dotyczą, jest parlamentarzystą, składa ona deklaracje przewidziane w niniejszym artykule przed Prezydium Zgromadzenia, do którego należy. Do deklaracji tych stosuje się art. L.O. 135-1 i L.O. 135-2 kodeksu prawa wyborczego.

Jeśli osoba pełniąca jedną z funkcji wymienionych w ustępie pierwszym zostaje wybrana deputowanym lub senatorem, ostatnią złożoną przez nią deklarację przed przewodniczącym komisji przekazuje się do Prezydium Zgromadzenia Narodowego lub Senatu.

Jeśli mandat deputowanego lub senatora wygasa zanim dobiegną końca pełnione przez zainteresowanego funkcje wymienione w ustępie pierwszym, ostatnią deklarację złożoną w związku z ich pełnieniem przekazuje się przewodniczącemu komisji.

Przy stosowaniu niniejszego artykułu bierze się pod uwagę liczbę mieszkańców, jaka jest znana z ostatniego krajowego spisu ludności w chwili odnowienia składu rady municypalnej.

Art. 3. - Tworzy się komisję w składzie: wiceprzewodniczący Rady Stanu jako przewodniczący, pierwszy prezes Sądu Kasacyjnego i pierwszy prezes Izby Obrachunkowej; jest ona powołana do przyjmowania deklaracji osób wymienionych w art. 1 i 2.

Komisja powiadamia właściwe władze o przypadkach niedopełnienia przez te osoby obowiązków wymienionych w wyżej wskazanych artykułach.

Komisja zapewnia poufność otrzymywanych deklaracji oraz uwag osób składających deklaracje o zmianach w ich stanie majątkowym.

Złożone deklaracje i uwagi mogą być podawane do wiadomości innych osób jedynie na wyraźną prośbę składającego deklarację lub osób, którym udzielił do tego prawo, albo na wniosek władz sądowych, jeśli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sporu lub użyteczne dla wykrycia prawdy.

Komisja ocenia zmiany w stanie majątkowym osób wymienionych w art. 1 i 2, wynikające z ich deklaracji i ewentualnych uwag. Komisja sporządza, jeśli uzna to za celowe a w każdym razie co trzy lata, sprawozdanie ogłaszane w *Journal Officiel* Republiki Francuskiej. Sprawozdanie to może zawierać uwagi osób zainteresowanych, złożone z inicjatywy Komisji lub na ich prośbę.

Art. 4. - Podlegają karom przewidzianym w art. (*Ustawa nr 92-1336 z 16.XII.1992, art. 315*) "226-1" kodeksu karnego osoby, które - poza sprawozdaniem, o którym mowa w art. L.O. 135-1 kodeksu prawa wyborczego - ogłoszą lub rozpowszechnią w jakikolwiek sposób całość lub część deklaracji lub uwag przewidzianych w art. L.O. 135-1 kodeksu prawa wyborczego oraz w art. 1 i 2 niniejszej ustawy.

Art. 5. - I. Do art. L.O. 195 kodeksu prawa wyborczego wprowadza się ustęp o następującym brzmieniu:

"Jest również niewybialny przez okres jednego roku przewodniczący rady generalnej, który nie złożył jednej z deklaracji przewidzianych w art. 2 ustawy nr 88-227 z 11.11.1988 r., dotyczącej jawności finansowej życia politycznego."

II. W art. L.O. 230 kodeksu prawa wyborczego dopisuje się ustęp 4° o następującym brzmieniu:

"4° Na okres jednego roku mer, który nie złożył jednej z deklaracji przewidzianych w art. 2 ustawy nr 88-227 z 11.11.1988 r. dotyczącej pełnej

jawności finansowej życia politycznego."

III. Po trzecim ustępie art. L.O. 340 kodeksu prawa wyborczego wprowadza się przepis oznaczony 3° o następującym brzmieniu:

"3° Na okres jednego roku, przewodniczący rady regionalnej, który nie złożył jednej z deklaracji przewidzianych w art. 2 ustawy nr 88-227 z 11.11.1988 r., dotyczącej jawności finansowej życia politycznego³.

IV. Są niewybieralni, przez okres jednego roku, do zgromadzenia lokalnego terytorium zamorskiego, przewodniczący zgromadzenia oraz wybrany przewodniczący organu wykonawczego, którzy nie złożyli jednej z deklaracji przewidzianych w art. 2 niniejszej ustawy.

TYTUŁ II

Przepisy dotyczące finansowania kampanii w wyborach deputowanych

Art. 6. - W art. L.O. 167 kodeksu prawa wyborczego dopisuje się trzy ustępy o następującym brzmieniu:

"Państwo zwraca wydatki wyborcze kandydatom, którzy otrzymali co najmniej 5% głosów w pierwszej turze, w formie ryczałtu w wysokości jednej dziesiątej⁴ sumy stanowiącej pułap przewidziany w art. L.O 162-2⁵.

Wspomniany ryczałt nie może przekraczać sumy wydatków podanych

³ Przepis zmieniony na podstawie ustawy nr 91-428 z 13.V.1991, art. 6 (J.O. z 14AU991).

⁴ Słowa "jednej dziesiątej" zostały zastąpione słowami "jednej piątej" na podstawie ustawy nr 93-122 z 29.1.1993, art. 12. Zgodnie z art. 17 ustawy nr 93-122 z 29.1.1993, art.12 ustawy nr 93-122 z 29.1.1993 nie ma zastosowania do kampanii wyborczej związanej z najbliższymi wyborami do Zgromadzenia Narodowego. Jeżeli chodzi o wybory parlamentarne ogólne w marcu 1993, wysokość zwrotu pozostaje niezmienną w wysokości jednej dziesiątej sumy stanowiącej pułap przewidziany w art. L.O. 163-2 kodeksu prawa wyborczego.

⁵ Słowa "L.O. 163-2" zostały zastąpione słowami "L. 52-11" na podstawie ustawy nr 90-55 z 15.1.1990, art. 8-III.

przez kandydata w rozliczeniu z kampanii wyborczej.

Ryczałtu przewidzianego w poprzednim ustępie nie wypłaca się kandydatom, którzy nie dostosowali się do postanowień art. L.O. 179-1 lub art. L.O. 163-2⁶ oraz kandydatom wybranym, którzy nie złożyli deklaracji przewidzianej w art. L.O. 135-1."

TYTUŁ III

Przepisy dotyczące partii i ugrupowań politycznych oraz ich finansowania

Art. 7. - Partie i ugrupowania polityczne powstają i działają swobodnie. Mają osobowość prawną i zdolność sądową.

Partie i ugrupowania polityczne mają prawo nabywać ruchomości i nieruchomości nieodpłatnie lub odpłatnie, mogą dokonywać wszelkich czynności zgodnych z ich zadaniami, a w szczególności zakładać dzienniki i zakłady kształceniowe oraz nimi zarządzać zgodnie z obowiązującymi ustawami.

Art. 8. - Prezydium Zgromadzenia Narodowego i Senatu mogą zgłaszać do rządu wspólne wnioski dotyczące wysokości kredytów przewidzianych w projekcie ustawy budżetowej na finansowanie partii i ugrupowań politycznych.

(Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 10). "Kwota kredytów podzielona zostaje na dwie równe części;

1. jedna część przeznaczona jest na finansowanie partii i ugrupowań politycznych w zależności od osiągniętych przez nie wyników w wyborach do Zgromadzenia Narodowego;

2. druga część specjalnie przeznaczona na finansowanie partii i ugrupowań reprezentowanych w Parlamencie."

⁶ Słowa "art. L.O. 179-1 lub art. L.O. 163-2" zostały zastąpione słowami "art. L. 52-11 i L. 52-12" na podstawie ustawy nr 90-55 z 15.1.1990, art. 8-IV.

Art. 9⁷. - (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 11-1*). "Pierwsza część pomocy materialnej przewidzianej w art. 8 zostaje przyznana partiom i ugrupowaniom politycznym, które przedstawiły kandydatów w co najmniej (*Ustawa nr 93-122 z 29.1.1993, art.14*) "pięćdziesięciu" okręgach w czasie ostatnich wyborów do Zgromadzenia Narodowego. Warunek ten nie ma zastosowania do partii i ugrupowań politycznych, które przedstawiły kandydatów w wyborach parlamentarnych jedynie w jednym lub kilku departamentach zamorskich. Pomoc materialna jest przyznawana proporcjonalnie do liczby zebranych głosów w pierwszej turze wyborów przez każdą partię i ugrupowanie. (*Przepisy uznane za niezgodne z Konstytucją na podstawie orzeczenia Rady Konstytucyjnej nr 89-271 DC z 11.1.1990.*)

W celu dokonania podziału przewidzianego w poprzednim akapicie, kandydaci w wyborach na deputowanych wskazują w złożonej deklaracji, partię lub ugrupowanie polityczne, z którymi są związani.

Druga część pomocy materialnej przyznana jest partiom i ugrupowaniom politycznym (*Ustawa nr 93-122 z 29.1.1993, art 15*), "którym została przydzielona wyżej wymieniona pierwsza część pomocy" proporcjonalnie do liczby parlamentarzystów, którzy w ciągu miesiąca po otwarciu corocznej sesji zwyczajnej zgłosili w prezydium swego zgromadzenia, że należą do tych partii lub ugrupowań albo są z nimi związani."

Każdy parlamentarzysta może wskazać tylko jedną partię lub ugrupowanie polityczne, w zastosowaniu poprzedniego ustępu.

Najpóźniej 31 grudnia danego roku, prezydium Zgromadzenia Narodowego i Senatu informują premiera o wynikającej z deklaracji parlamentarzystów ich przynależności do poszczególnych partii i ugrupowań politycznych.

Bieg terminu wskazanego w (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 11-11*) "trzecim ustępie" niniejszego artykułu rozpoczyna się - jeśli Zgromadzenie Narodowe zostało rozwiązane a nowe jeszcze się nie zebrało - od drugiego czwartku następującego po wyborze nowego Zgromadzenia.

⁷ Zgodnie z ustawą nr 90-55 z 15.1.1990, art. 11—III: "Ustępy przedostatni i ostatni niniejszego artykułu zostają przestawione".

Wysokość pomocy materialnej udzielonej każdej partii lub każdemu ugrupowaniu wykazywana jest w sprawozdaniu załączonym do projektu ustawy budżetowej.

Art. 10. - Przepisów dotyczących kontroli finansowej zawartych w ustawie z 10.VIII.1922 r. o organizacji kontroli wydatków, do których dokonania się zobowiązano, nie stosuje się do gospodarowania kredytami (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art.12*) "wymienionymi w art. 8 i 9".

Partie i ugrupowania polityczne korzystające z powyższych uprawnień nie podlegają kontroli Izby Obrachunkowej. Przepisy dekretu z 30.X.1935 r. dotyczącego kontroli stowarzyszeń, instytucji charytatywnych i subwencjonowanych przedsiębiorstw prywatnych nie znajdują zastosowania do partii i ugrupowań politycznych.

Art. 11. - (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 13*). Partie polityczne i ich organizacje terytorialne lub wskazane przez nie wyspecjalizowane organizacje zbierają środki za pośrednictwem imiennie ustanowionego pełnomocnika, którym jest bądź stowarzyszenie finansujące bądź osoba fizyczna.

Art. 11-1. - (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art 13*). Krajowa Komisja ds. rozliczeń kampanii wyborczych i finansowania organizacji politycznych, wskazana w artykule L. 52-14 kodeksu prawa wyborczego, wydaje zgodę na działalność stowarzyszenia finansującego partię polityczną, z zastrzeżeniem ograniczenia celu stowarzyszenia do finansowania partii politycznej oraz zgodności statutu stowarzyszenia z przepisami dalszych ustępów niniejszego artykułu. Zgoda zostaje opublikowana w *Journal officiel*.

Statut stowarzyszenia upoważnionego do prowadzenia działalności stowarzyszenia finansującego partię polityczną, powinien :

1. określać okręg terytorialny, w ramach którego stowarzyszenie prowadzi swoją działalność;
2. zobowiązywać do otworzenia jedyne konta bankowego lub pocztowego, na które wpływałyby dary na rzecz finansowania partii politycznej i które pozwalałoby sporządzić, do 31 grudnia każdego roku, wykaz darów napływających od osób prawnych, przekazywany, przed upływem 3 miesię-

cy, organowi administracyjnemu.

Art. 11-2. (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 13*) - Partia polityczna zgłasza, w formie pisemnej, w prefekturze właściwej dla siedziby partii, nazwisko osoby fizycznej, którą wybrała na pełnomocnika finansowego. Zgłoszenie to w formie oświadczenia powinno zawierać wyraźną zgodę wyznaczonej osoby na pełnienie wskazanej funkcji oraz określać okręg terytorialny, w ramach którego pełnomocnik finansowy prowadzi działalność.

Pełnomocnik finansowy jest obowiązany do otworzenia jedyne go konta bankowego lub pocztowego, na które wpływają wszelkie dary na rzecz finansowania partii politycznej oraz do sporządzania, do dnia 31 grudnia każdego roku, dorocznego wykazu darów napływających od osób prawnych, który zostaje przekazany, przed upływem 3 miesięcy, organowi administracyjnemu.

Art. 11-3. (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 13*). - Partia może kolejno wyznaczać dwóch lub kilku pośredników. W takim przypadku, partia powinna odwołać pełnomocnika finansowego lub zażądać wycofania zgody na pełnienie przez stowarzyszenie funkcji stowarzyszenia finansującego partię w takiej samej formie jak w przypadku wyznaczania pełnomocnika lub składania wniosku o zgodę. Konto bankowe lub pocztowe zostaje zablokowane do czasu, kiedy partia wskaże nowego pełnomocnika finansowego lub uzyska zezwolenie na działalność innego stowarzyszenia finansowego. Każde stowarzyszenie lub każdy pełnomocnik finansowy, poza przypadkiem zgonu tego ostatniego, sporządza własne sprawozdanie z zarządzania.

Art. 11-4. (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 13*) - Dary przyznane przez osoby o należycie ustalonej tożsamości jednemu lub kilku stowarzyszeniom upoważnionym do pełnienia funkcji stowarzyszeń finansujących albo jednemu lub kilku pełnomocnikom finansowym tej samej partii politycznej, nie mogą przewyższać kwoty 50 000 fr. rocznie, jeżeli pochodzą od osoby fizycznej, lub 500 000 fr., jeżeli wpłynęły od osoby prawnej.

(*Ustawa nr 93-122 z 29.1.1993, art. 13-1*). Ogólna kwota darów, które wpłynęły w okresie roku na rzecz tej samej partii lub tego samego ugrupo-

wania politycznego, nie może przekraczać najwyższej z następujących wartości: 25% zasobów finansowych partii lub ugrupowania wykazanych w rachunkach z ostatniego okresu obrachunkowego, lub 2,5% całkowitej kwoty kredytów przewidzianych w ustawie budżetowej, zgodnie z art. 9. Wyczerpująca lista osób prawnych, od których wpłynęły dary jest dołączona do rozliczenia przedstawionego przez partię lub ugrupowanie polityczne, w zastosowaniu art. 11-7.

Stowarzyszenie finansujące lub pełnomocnik finansowy wydaje ofiarodawcy pokwitowanie; warunki jego wystawienia i wykorzystania określa dekret Rady Stanu. Dekret ten określa również warunki, według których pokwitowania wydane w zamian za dary w wysokości równej lub mniejszej niż 20000 fr. pochodzące od osób fizycznych, nie zawierają nazwy partii lub ugrupowania politycznego, na rzecz którego dary wpłynęły.

Każdy dar, którego kwota przekracza 1000 fr. przyznany stowarzyszeniu finansującemu lub pełnomocnikowi finansowemu partii politycznej, powinien wpłynąć czekiem.

Osoby prawne prawa publicznego, osoby prawne prawa prywatnego, których większość kapitału należy do jednej lub kilku osób prawnych prawa publicznego, kasyna, koła i domy gry nie mogą przekazywać darów stowarzyszeniu finansującemu lub pełnomocnikowi finansowemu partii politycznej.

Żadne stowarzyszenie finansujące lub pełnomocnik finansowy partii politycznej nie może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, składek ani pomocy materialnej od obcego państwa lub osoby prawnej prawa zagranicznego.

Akty i dokumenty sporządzone przez stowarzyszenie finansujące lub pełnomocnika finansowego, przeznaczone dla osób trzecich, i które mają na celu spowodowanie wpłynięcia darów, muszą zawierać nazwę stowarzyszenia oraz datę przyznania zezwolenia lub nazwisko pełnomocnika i datę zgłoszenia w prefekturze, a także nazwę partii lub ugrupowania politycznego, na którego rzecz kwota wpłynęła.

Art. 11-5. (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art.13*) - Osoby, które wpłaciły lub przyjęły dary naruszając przepisy poprzedniego artykułu podlegają karze

grzywny od 360 do 15000 fr. i karze więzienia od jednego miesiąca do jednego roku lub tylko jednej z wymienionych kar.

Art. 11-6. (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 13*) - Odbiera się zgodę wydaną stowarzyszeniu, które nie przestrzega przepisów przewidzianych w art. 11-1 i 11-4 niniejszej ustawy.

W takim przypadku lub jeżeli stwierdzi się, że wykaz wymieniony w art. 11-1 nie został przekazany, głosy zebrane w okręgu objętym działalnością stowarzyszenia przez partię lub ugrupowanie polityczne, które wystąpiło o zgodę na tę działalność, zostają potrącone w następnym roku, przy obliczeniach przewidzianych w ust. 1 art.9.

Art. 11-7. (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 13*) - Partie lub ugrupowania, których dotyczą w całości lub części przepisy art. 8 - 11-4, mają obowiązek prowadzenia księgowości. Księgowość ta powinna wykazywać zarówno rachunki partii lub ugrupowań politycznych, jak i wszystkich organizacji, spółek lub przedsiębiorstw, w których partia lub ugrupowanie dysponują połową kapitału lub mandatów w organie administracyjnym lub posiadają głos rozstrzygający przy podejmowania decyzji lub zarządzaniu.

Rachunki partii i ugrupowań są zamykane każdego roku. Są poświadczane przez dwóch rewidentów księgowych i są składane w pierwszym semestrze roku następującego po roku obrachunkowym w Krajowej Komisji ds. rozliczeń kampanii wyborczych i finansowania organizacji politycznych, utworzonej na podstawie art. L. 52-14 kodeksu prawa wyborczego, która to Komisja zapewnia ich opublikowanie w *Journal officiel* Republiki Francuskiej.

(*Ustawa nr 93-122 z 29.1.1993, art. 13-11*). W odniesieniu do każdej partii lub ugrupowania politycznego, opublikowana zostaje wyczerpująca lista osób prawnych innych niż stowarzyszenia finansujące wybory, od których napłynęły dary na rzecz partii lub ugrupowania zgodnie z przepisami art. 11 i 11-4, z zaznaczeniem kwoty, na jaką każdy z nich opiewa.

Jeżeli komisja stwierdzi, że partia lub ugrupowanie uchybiły obowiązkowi przewidzianym w niniejszym artykule, tracą one w następnym roku prawa przewidziane w przepisach art. 8-10 niniejszej ustawy.

Art. 11-8. (*Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, art. 13*) - Każda partia lub ugrupowanie polityczne, które uzyskały zgodę na prowadzenie działalności stowarzyszenia finansującego, lub które wyznaczyły pełnomocnika finansowego mogą przyjmować dary od osób o ustalonej tożsamości jedynie za pośrednictwem tego stowarzyszenia lub pełnomocnika. W przypadku nieprzestrzegania powyższego przepisu, mają zastosowanie przepisy ostatniego ustępu art. 11-7.

Art. 11-9. (*Ustawa nr 93-122 z 29.1.1993, art. 11*) - Krajowa Komisja ds. rozliczeń kampanii wyborczych i finansowania organizacji politycznych jest dwa razy w roku przesłuchiwana w sprawie kontroli rozliczeń kampanii wyborczych kandydatów i rachunków stowarzyszeń finansujących partie polityczne przez komisję składającą się z jednego przedstawiciela każdej partii, która wystawiła co najmniej pięćdziesięciu kandydatów w wyborach parlamentarnych.

Dekret Rady Stanu określa warunki stosowania niniejszego artykułu.

TYTUŁ IV

Przepisy różne i przejściowe

Art. 12. - *W drugim ustępie art. L.O. 106 kodeksu prawa wyborczego dopisuje się następujące słowa: "oraz osoby naruszające przepisy art. L.O. 163-3".*

(domyślnie uchylony przez ustawę nr 90-55 z 15.1.1990, art. 8—II)

Art. 13. - I. W drugim ustępie art. L.O. 28 kodeksu prawa wyborczego, po słowach "Każdy wyborca", umieszcza się słowa: ", każdy kandydat i każda partia lub ugrupowanie polityczne".

II. Uchyla się art. 32 ustawy nr 78-17 z 6.1.1978, dotyczącej informatyki, kartotek i swobód.

Art. 14. - W końcu ostatniego ustępu (5°) art. 168 ustawy nr 66-357 z 24.VII.1966 o spółkach handlowych słowa: "Lista akcji patronackich i mecenatu" zastępuje się słowami: "Lista imiennych akcji patronackich i mecenatu oraz darów dokonanych w sposób przewidziany w art. L.O. 163-3 kodeksu prawa wyborczego"⁸.

Art. 15. - Po art. 5 ustawy nr 82-471 z 7.VI.1982, dotyczącej Naczelnej Rady Francuzów zamieszkałych za granicą, wprowadza się artykuł dodatkowy o następującym brzmieniu:

"Art. 5 bis. Państwo pokrywa koszty rozprowadzania okólników i kart do głosowania między głównymi miastami okręgów wyborczych i lokalami wyborczymi".

Listy lub kandydaci, którzy uzyskali przynajmniej 5% głosów, otrzymują zwrot zryczałtowanych kosztów papieru oraz druku okólników i kart do głosowania.

Rada Stanu określa w miarę potrzeby szczegóły stosowania niniejszego artykułu."

Art. 16. - *W drugim ustępie art. 14 ustawy nr 86-1067 z 30.IX.1986, dotyczącej swobody komunikacji, słowa "zanim wejdzie w życie ustawa gwarantująca jawność finansowania działalności politycznej we Francji" zastępuje się słowami "przez okres czterech lat licząc od daty ogłoszenia ustawy nr 88-227 z 11.111.1988, dotyczącej jawności finansowej życia politycznego".*

(domyślnie uchylony przez ustawę nr 90-55 z 15.1.1990, art. 22)

Art. 17. - Przepisy art. 1 i 2 stosuje się jedynie do osób mianowanych lub wybranych po wyborach prezydenckich, następujących po ogłoszeniu niniej-

⁸ Ustawa nr 90-55 z 15.1.1990, nr. 20-11 wprowadziła w ostatnim ustępie art. 168 następującą zmianę: "stowarzyszeniom finansującym wybory lub pełnomocnikom finansowym przewidzianym w art. L. 52-4 kodeksu prawa wyborczego albo jednej lub kilku partiom lub ugrupowaniom politycznym, zgodnie z przepisami art. 11 ustawy nr 88-227 z 11.111.1988 dotyczącej jawności finansowej życia politycznego".

szej ustawy.

Art. 18. - Osiemnaście miesięcy po ogłoszeniu niniejszej ustawy, rząd przedłoży Prezydiom obu zgromadzeń sprawozdanie o wykonaniu postanowień niniejszej ustawy oraz ustawy organicznej nr 88-226 z 1 LIII. 1988 r., dotyczącej jawności finansowej życia politycznego.

W miesiąc najwcześniej a w dwa miesiące najpóźniej po złożeniu sprawozdania zostanie zorganizowana, w czasie pierwszej sesji zwyczajnej 1989-1990, dyskusja publiczna na temat stosowania ustaw wymienionych w poprzednim ustępie.

Art. 19. - Przepisy niniejszej ustawy znajdują zastosowanie na terytoriach zamorskich i we wspólnocie lokalnej Mayotte.

Niniejsza ustawa będzie wykonywana jako ustawa państwowa.

Sporządzono w Paryżu, dnia 11 marca 1988 r.

FRANCOIS MITTERRAND

W imieniu Prezydenta Republiki:
Premier
JACQUES CHIRAC
Minister Stanu, minister gospodarki,
finansów i prywatyzacji
EDOUARD BALLADUR
Strażnik pieczęci, minister sprawiedliwości
ALBIN CHALANDON
Minister kultury i komunikacji
FRANCOIS LEOTARD
Minister spraw zagranicznych
JEAN-BERNARD RAJMOND
Minister spraw wewnętrznych
CHARLES PASQUA
Minister departamentów i terytoriów zamorskich
BERNARD PONS
Minister delegowany
przy ministrze gospodarki, finansów
i prywatyzacji, ds. budżetu
ALAIN JUPPE
Minister delegowany przy ministrze kultury
i komunikacji, ds. komunikacji
ANDRE SANTINI

*Tłumaczył: Maciej Szepietowski. Weryfikował: Krzysztof Poklewski-Koziell
Zmiany wprowadzone do ustawy tłumaczyła: Helena Klugiel-Królikowska (BSE)*

USTAWA NR XVI Z 1994 R.

O IZBACH GOSPODARCZYCH

Ustawa uchwalona przez Parlament podczas posiedzenia w dniu 1 marca 1994 r.

Zmniejszenie roli państwa w gospodarce wymaga przekazania części zadań publicznych związanych z gospodarką do wykonywania zainteresowanym samorządom. Jednym z wstępnych warunków przekształcenia się węgierskiej gospodarki narodowej w nowoczesną gospodarkę rynkową jest powołanie - obok organizacji społecznych działających na podstawie prawa o stowarzyszeniach, bez naruszenia ich ustawowych praw i interesów - organizacji tworzonych przez współuczestników gospodarki, posiadających samorząd i działających niezależnie od władz administracji państwowej, które na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie i przestrzegając swobody konkurencji gospodarczej będą prowadzić działalność związaną z rozwijaniem, popieraniem i ogólnym promowaniem gospodarki.

W celu powołania takich organizacji oraz wyposażenia ich w odpowiedni zakres zadań i uprawnień, uznając prawo przemysłowców, handlowców, rzemieślników i rolników do tworzenia samorządów, Parlament uchwalił następującą ustawę o izbach gospodarczych:

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

§1

Ust. (1) Niniejsza ustawa ma zastosowanie do organizacji gospodarczych, izb gospodarczych oraz - pod względem wykonywania uprawnień w zakresie ochrony praw - organizacji ochrony interesów gospodarczych, mających siedziby lub zakłady (nazywane dalej siedzibami) na terytorium Republiki Węgierskiej i powołanych do prowadzenia działalności gospodarczej.

Ust. (2) Niniejsza ustawa nie obowiązuje w odniesieniu do organizacji

gospodarczych określonych w ust. (1), jeżeli wykonują one wyłącznie taką działalność, którą w myśl postanowień osobnej ustawy można wykonywać tylko w charakterze członka izby zawodowej lub z udziałem członka izby zawodowej.

§2

W myśl niniejszej ustawy

a) **działalnością gospodarczą** jest działalność produkcyjna lub usługowa prowadzona systematycznie jako przedsięwzięcie w zamian za ekwiwalent w celu osiągnięcia dochodu i powiększenia majątku;

b) **organizacją gospodarczą** jest przedsiębiorstwo państwowe, inna państwowa jednostka gospodarcza, spółdzielnia (z wyjątkiem spółdzielni mieszkaniowej), spółka gospodarcza, spółka użyteczności publicznej, przedsiębiorstwo należące do niektórych osób prawnych oraz jego filia, przedsiębiorca indywidualny i przedsiębiorca rolny;

c) **przedsiębiorcą indywidualnym** jest osoba fizyczna, która, niezależnie od wpisania jej do rejestru handlowego jako firmy indywidualnej, posiada zezwolenie na prowadzenie przedsięwzięcia lub zezwolenie na wykonywanie handlu lub rzemiosła prywatnego lub przedsięwzięcia wydane przed wejściem w życie ustawy nr V z 1990 r. o przedsiębiorczości indywidualnej, albo prowadzi przedsięwzięcie w zakresie służby zdrowia lub opieki społecznej;

d) **przedsiębiorcą rolnym** jest osoba fizyczna, która bez zezwolenia na prowadzenie przedsięwzięcia prowadzi produkcję rolną i świadczy usługi z nią związane, pod warunkiem, że działalność ta stanowi działalność gospodarczą;

e) **organizacją ochrony interesów gospodarczych** jest organizacja społeczna, która została powołana w celu bezpośredniego zaspokajania interesów organizacji gospodarczych lub realizacji tych interesów w stosunku do osób trzecich, i której członkami są organizacje gospodarcze lub powołane przez nie organizacje społeczne.

Rozdział II IZBY GOSPODARCZE

Przepisy ogólne dotyczące izb gospodarczych

§3

Ust. (1) Izby gospodarcze są korporacjami publicznymi (§ 65 kodeksu cywilnego) tworzonymi bezpośrednio lub pośrednio przez organizacje gospodarcze na podstawie niniejszej ustawy.

Ust. (2) Jako izby gospodarcze należy tworzyć izby handlowe i przemysłowe, izby rolnicze oraz izby rzemieślnicze. Nie można tworzyć innych rodzajów izb gospodarczych.

Ust. (3) Celem i zadaniem, jakie izby gospodarcze winny realizować poprzez działalność opartą na samorządności zgodnej z niniejszą ustawą, z innymi przepisami prawnymi i z własnym statutem, jest wspomaganie rozwoju i organizacji działalności gospodarczej, zapewnienie bezpieczeństwa obrotu handlowego i uczciwego zachowania na rynku, realizacja powszechnych i zbiorowych interesów [osób fizycznych i prawnych (podmiotów)] prowadzących działalność gospodarczą oraz wykonywanie tych zadań administracji publicznej związanych z działaniem gospodarki, które zostały im przekazane przez niniejszą ustawę.

Ust. (4) Wykonywanie zadań izb gospodarczych nie ogranicza realizacji wolności stowarzyszania się, a zwłaszcza prawa organizacji społecznych do swobodnego, lecz zgodnego z postanowieniami ustawy o prawie do stowarzyszania się, określania celów swojej działalności.

Terenowe izby gospodarcze

§4

Ust. (1) Izby gospodarcze działają w województwach i w mieście stołecznym.

Ust. (2) Identyczne pod względem rodzaju izby gospodarcze powstałe w województwie lub w mieście stołecznym mogą się zjednoczyć; obszar kompetencyjny nowej izby pokrywa się z obszarami kompetencyjnymi łączących się izb.

Ust. (3) Na skutek podziału izby gospodarczej powstałej zgodnie z ust. (2) w województwie lub w mieście stołecznym mogą powstać osobne izby

gospodarcze.

Ust. (4) Izby wymienione w ust. (1)-(3) są terenowymi izbami gospodarczymi.

§5

Terenowa izba gospodarcza może zgodnie ze swoim statutem powołać lokalną jednostkę organizacyjną. Tę jednostkę organizacyjną statut może wyposażyć w osobowość prawną. Poza siedzibami województw lokalną jednostkę organizacyjną wyposażoną w osobowość prawną należy powołać w miastach o prawach województw.

Ogólnokrajowe izby gospodarcze

§6

Ust. (1) Jako ogólnokrajowe izby gospodarcze

a) terenowe izby handlowe i przemysłowe winny powołać Węgierską Izbę Handlową i Przemysłową;

b) terenowe izby rzemieślnicze winny powołać Węgierską Izbę Rzemieślniczą;

c) terenowe izby rolnicze winny powołać Węgierską Izbę Rolniczą. Ust.

(2) Ogólnokrajowe izby gospodarcze mają prawo używać godła Republiki Węgierskiej.

CZŁONKOWIE IZB GOSPODARCZYCH

Członkowie poszczególnych rodzajów izb terenowych

§7

Członkiem terenowej izby handlowej i przemysłowej jest każda organizacja gospodarcza, która ma siedzibę na terenie objętym właściwością izby i której niniejsza ustawa nie zalicza do kręgu członkowskiego innej izby gospodarczej lub która nie wybrała innego rodzaju izby gospodarczej na podstawie niniejszej ustawy.

§8

Ust. (1) Członkiem terenowej izby rzemieślniczej jest każda organizacja gospodarcza, która ma siedzibę na terenie objętym właściwością izby i która prowadzi wyłącznie działalność rzemieślniczą.

Ust. (2) Według własnego wyboru członkiem terenowej izby rzemieślniczej może zostać organizacja gospodarcza, która ma siedzibę na terenie objętym właściwością izby i której przychody netto pochodzą co najmniej w 50% z działalności rzemieślniczej.

Ust. (3) Organizacja gospodarcza prowadzi działalność rzemieślniczą, jeżeli jako działalność gospodarczą o charakterze drobnej wytwórczości wykonuje rzemiosło wymienione w wykazie zawodów rzemieślniczych.

Ust. (4) O szczegółowym ustaleniu rzemieślniczego charakteru działalności gospodarczej postanawia Węgierska Izba Rzemieślnicza w porozumieniu z pozostałymi ogólnokrajowymi izbami gospodarczymi -po zasięgnięciu opinii zainteresowanych ogólnokrajowych organizacji ochrony interesów gospodarczych - uwzględniając w swoim statucie lub regulaminie samorządowym w szczególności wielkość majątku, wysokość obrotów, rozmiary zakładu oraz liczbę i kwalifikacje zawodowe pracowników organizacji gospodarczej, jak również charakter działalności produkcyjnej lub usługowej oraz osobisty udział członków organizacji gospodarczej lub przedsiębiorcy

indywidualnego w wykonywaniu pracy. Komunikat o tym winien być ogłoszony w Węgierskim Dzienniku Ustaw.

§9

Ust. (1) Członkiem terenowej izby rolniczej jest każda organizacja gospodarcza, która ma siedzibę na terenie objętym właściwością izby i która prowadzi wyłącznie działalność rolniczą i leśną (nazywaną dalej rolniczą) wymienioną w odnośnym wykazie.

Ust. (2) Według własnego wyboru członkiem terenowej izby rolniczej może zostać organizacja gospodarcza, która ma siedzibę na terenie objętym właściwością izby i której przychody netto pochodzą co najmniej w 50% z działalności rolniczej.

Ust. (3) Za siedzibę przedsiębiorcy rolnego należy uważać jego miejsce zamieszkania.

§10

Ust. (1) Z punktu widzenia członkostwa w izbie gospodarczej za działalność rzemieślniczą lub rolniczą należy uważać również *związaną* z powyższą działalnością działalność handlową lub usługową prowadzoną przez organizację gospodarczą.

Ust. (2) Węgierska Izba Rzemieślnicza lub Węgierska Izba Rolnicza w porozumieniu z pozostałymi ogólnokrajowymi izbami gospodarczymi - po zasięgnięciu opinii zainteresowanych ogólnokrajowych organizacji ochrony interesów gospodarczych - postanawia w swoim statucie lub regulaminie samorządowym o tym, kiedy działalność handlowa lub usługowa jest bezpośrednio związana z działalnością rzemieślniczą lub rolniczą. Komunikat o tym winien być ogłoszony w Węgierskim Dzienniku Ustaw.

Ust. (3) Przy ustalaniu członkostwa w izbie gospodarczej jako przychody netto należy przyjąć przychody netto ze zbytu rozliczonego podczas ostatnich dwóch lat kalendarzowych. Jeżeli podczas ostatnich dwóch lat kalendarzowych organizacja gospodarcza nie prowadziła działalności gospodarczej lub prowadziła taką działalność tylko przez okres nie przekraczający dwóch miesięcy, to za punkt wyjściowy uważać należy przychody netto ze zbytu rozliczonego w roku kalendarzowym poprzedzającym ostatnie dwa lata ka-

lendarzowe. Jeżeli nawet w takim trybie nie ma możliwości ustalenia przychodów netto, to uwzględnić należy dane o działalności gospodarczej prowadzonej od końca ostatniego pełnego roku kalendarzowego.

Ust. (4) Jeżeli stosując postanowienia zawarte w ust. (3) nie można ustalić przychodów netto, to organizacja gospodarcza może na podstawie własnego wyboru zostać członkiem dowolnego rodzaju terenowej izby gospodarczej pod warunkiem, że nie prowadzi wyłącznie działalności rzemieślniczej lub rolniczej.

Ust. (5) Z upływem roku kalendarzowego wygasa członkostwo w dowolnym rodzaju izby rzemieślniczej wybranej zgodnie z ust. (4) i organizacja gospodarcza staje się członkiem terenowej izby gospodarczej przewidzianej dla niej w niniejszej ustawie, jeżeli na podstawie przychodów ze zbytu rozliczonego w roku kalendarzowym nie może wybrać terenowej izby gospodarczej zgodnie z ust. (4).

Ust. (6) Przy wykazywaniu przychodów netto ze zbytu należy stosować przepisy ustawy o rachunkowości. Jeżeli w myśl ustawy o rachunkowości na organizacji gospodarczej nie ciąży obowiązek składania sprawozdań, to za przychód netto uważa się uzyskaną w związku z działalnością (ze zbytem produktów, usług) - po potrąceniu powszechnego podatku obrotowego - gotówkę, przekaz bankowy, świadczenie w naturze lub jakąkolwiek wartość majątkową zwiększoną o dotację do ceny i zmniejszoną o podatek konsumpcyjny.

Powstanie stosunku członkowskiego w izbie gospodarczej

§ 11

Członkostwo organizacji gospodarczej w terenowej izbie gospodarczej rozpoczyna się - z wyjątkami uregulowanymi w § 12 - z chwilą wpisania do rejestru handlowego.

§ 12

Ust. (1) Członkostwo przedsiębiorcy indywidualnego w izbie gospodarczej rozpoczyna się z chwilą wydania zezwolenia na prowadzenie przedsięwzięcia.

Ust. (2) Członkostwo przedsiębiorcy rolnego w izbie rolniczej rozpoczyna się z chwilą wpisania go na podstawie zgłoszenia do ewidencji w państwowym urzędzie podatkowym.

§13

Ust. (1) Jeżeli organizacja gospodarcza podlegająca przepisom § 11 rozpoczyna działalność przed wpisem do rejestru handlowego, to równocześnie ze składaniem wniosku o wpisanie do rejestru handlowego winna zgłosić się we właściwej terenowej izbie gospodarczej. Przy zgłoszeniu należy stosować przepisy dotyczące członkostwa w poszczególnych rodzajach izb terenowych.

Ust. (2) Terenowa izba gospodarcza wpisuje do ewidencji tymczasowej organizację gospodarczą zgłoszoną w trybie określonym w ust. (1), której przysługują prawa i na której ciąży obowiązki członka izby.

Ust. (3) Jeżeli organizacja gospodarcza zgłosiła się na podstawie ust. (1) we właściwej terenowej izbie gospodarczej, to jej członkostwo w izbie gospodarczej rozpoczyna się z chwilą wpisania do rejestru handlowego, z mocą wstecz od daty zgłoszenia się w terenowej izbie gospodarczej.

Członkostwo w ogólnokrajowych izbach gospodarczych

§14

Ust. (1) Członkami ogólnokrajowych izb gospodarczych są należące do tego samego rodzaju terenowe izby gospodarcze.

Ust. (2) Izba terenowa staje się członkiem ogólnokrajowej izby gospodarczej z chwilą wpisania do ewidencji sądowej, z mocą wstecz od daty uchwalenia statutu.

Prawa i obowiązki członków izb gospodarczych

§15

Członkowi terenowej izby gospodarczej przysługuje prawo do
a) uczestniczenia w posiedzeniu wydziału izby (§ 49) z prawem do za-

bierania głosu i głosowania;

- b) uczestniczenia w wyborze delegatów izby terenowej;
- c) kandydowania w wyborach delegatów lub członków organów kolegialnych albo zgłoszenia kandydatury osoby pozostającej z nim w stosunku prawnym określonym w § 51 ust. (1) pkt c) na delegata lub członka organu kolegiального;
- d) pełnienia funkcji w izbie;
- e) korzystania z usług zarówno izby terenowej, jak i ogólnokrajowej.

§16

Obowiązkiem członka terenowej izby gospodarczej jest

- a) opłacanie udziału w kosztach działalności (składki członkowskiej);
- b) przestrzeganie statutu i regulaminu samorządowego izby;
- c) dostarczanie danych do zbioru danych statystycznych, prowadzonego przez izbę gospodarczą na podstawie ustawy o statystyce.

§17

Poprzez swoich delegatów terenowe izby gospodarcze uczestniczą z prawem zabierania głosu i głosowania w zebraniach delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej, wybierają organa kolegialne i prezesa ogólnokrajowej izby gospodarczej, a także mogą korzystać z usług izby ogólnokrajowej.

§18

Terenowa izba gospodarcza winna

- a) przekazywać ogólnokrajowej izbie gospodarczej - na pokrycie kosztów związanych z jej działalnością - określoną przez zebranie delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej część składki członkowskiej płaconej przez członków izby;
- b) przestrzegać statutu i regulaminu samorządowego ogólnokrajowej izby gospodarczej;
- c) współuczestniczyć w zbieraniu przez ogólnokrajową izbę gospodarczą danych statystycznych objętych ustawą o statystyce.

Wygaśnięcie członkostwa w terenowej izbie gospodarczej

§19

Ust. (1) Członkostwo w terenowej izbie gospodarczej wygasa, jeżeli

a) bez następcy prawnego przestaje istnieć organizacja gospodarcza posiadająca osobowość prawną lub organizacja gospodarcza nie posiadająca osobowości prawnej;

b) wygasa prawo przedsiębiorcy indywidualnego do prowadzenia indywidualnego przedsięwzięcia;

c) przedsiębiorca rolny likwiduje opodatkowaną działalność podlegającą obowiązkowi zgłoszenia.

Ust. (2) Członkostwo w terenowej izbie gospodarczej wygasa w dniu uprawomocnienia się postanowienia o ustaleniu lub spowodowaniu likwidacji bez następcy prawnego albo wygaśnięcia prawa przedsiębiorcy indywidualnego do prowadzenia działalności, albo też nadejścia pisma zawiadamiającego władzę podatkową o zaprzestaniu działalności podlegającej opodatkowaniu.

Ust. (3) W przypadku wygaśnięcia członkostwa, członka izby należy skreślić z ewidencji w ciągu trzydziestu dni od doręczenia izbie uzasadniającego to [wygaśnięcia] postanowienia lub zawiadomienia.

Ust. (4) Jeżeli sąd wojewódzki (stołeczny) jako sąd rejestracyjny (nazywany dalej sądem rejestracyjnym) odrzucił wniosek o rejestrację złożony przez organizację gospodarczą tymczasowo zewidencjonowaną (§ 13), to organizację gospodarczą należy skreślić z ewidencji izby w ciągu trzydziestu dni od doręczenia izbie postanowienia o powyższym.

§20

Ust. (1) Członkostwo w terenowej izbie gospodarczej wygasa również wtedy, kiedy organizacja gospodarcza przenosi swoją siedzibę do miejscowości podlegającej właściwości innej terenowej izby gospodarczej. W takim przypadku członkostwo w terenowej izbie gospodarczej wygasa w dniu, w którym organizacja gospodarcza staje się członkiem innej izby terenowej.

Ust. (2) Izba wpisująca do ewidencji swoich członków organizację gospodarczą przenoszącą swoją siedzibę winna w ciągu piętnastu dni od wpisania do ewidencji zawiadomić tę izbę terenową, której członkiem była organizacja gospodarcza przed przeniesieniem swojej siedziby. Ta ostatnia izba

terenowa skreśla organizację gospodarczą ze swojej ewidencji w ciągu trzydziestu dni od otrzymania zawiadomienia.

Ust. (3) Ogólnokrajowa izba gospodarcza określa w swoim statucie lub regulaminie samorządowym tryb postępowania terenowych izb gospodarczych podczas zmiany siedziby przez organizację gospodarczą, w tym również tryb postępowania dotyczący podziału składki członkowskiej przez członka izby.

§21

Ust. (1) Z ostatnim dniem roku kalendarzowego organizacja gospodarcza może zlikwidować swoje członkostwo w terenowej izbie gospodarczej, jeżeli począwszy od pierwszego dnia następnego roku kalendarzowego pragnie zostać członkiem innego rodzaju izby gospodarczej (przeniesienie).

Ust. (2) Organizacja gospodarcza może się przenieść tylko do takiej izby gospodarczej innego rodzaju, do której członków niniejsza ustawa ją zalicza lub którą może wybrać na podstawie niniejszej ustawy. Organizacja gospodarcza winna przenieść się do izby gospodarczej odpowiedniego rodzaju, jeżeli prowadzi wyłącznie taką działalność, na podstawie której niniejsza ustawa zalicza ją do członków innego rodzaju izby gospodarczej.

Ust. (3) Po upływie dwóch lat od wejścia w życie niniejszej ustawy organizacja gospodarcza tylko wtedy może się przenieść do takiej izby gospodarczej, którą może wybrać na podstawie niniejszej ustawy, kiedy w myśl niniejszej ustawy nawet w przypadku swobodnego dokonania wyboru nie mogłaby być członkiem tej izby, z której się przenosi.

Ust. (4) Zainteresowane izby gospodarcze w porozumieniu zawartym między sobą mogą odstąpić od postanowień ust. (3).

Ust. (5) O przeniesieniu się członka izby zainteresowane terenowe izby gospodarcze zawiadamiają siebie wzajemnie, jak również właściwy sąd rejestracyjny, przedstawiciela samorządu lokalnego i władze podatkowe. Przenoszącego się członka jedna izba skreśla z ewidencji z ostatnim dniem roku kalendarzowego, a druga izba wpisuje do ewidencji z pierwszym dniem następnego roku kalendarzowego.

Ust. (6) Ogólnokrajowa izba gospodarcza w swoim statucie lub regulaminie samorządowym ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące przenosze-

nia się, a w szczególności [określa] termin, w którym należy zgłosić zamiar przeniesienia się.

§22

Członkostwo w terenowej izbie gospodarczej może wygasnąć tylko w przypadkach uregulowanych w §§ 19-21. Izbie gospodarczej nie przysługuje prawo do wykluczenia swojego członka.

Likwidacja terenowej izby gospodarczej

§23

Ust. (1) Terenowa izba gospodarcza ulega likwidacji wtedy, kiedy łączy się z inną terenową izbą gospodarczą lub ulega podziałowi.

Ust. (2) Terenowa izba gospodarcza powstała w wyniku połączenia jest powszechnym następcą prawnym izb gospodarczych, które się połączyły.

Ust. (3) W decyzji o podziale należy postanowić o podziale majątku. Prawa i obowiązki terenowej izby gospodarczej przechodzą proporcjonalnie do podziału majątku na powstałe izby gospodarcze jako na następców prawnych.

Ust. (4) Połączenie się lub podział terenowych izb gospodarczych nie zmienia praw i obowiązków ich członków.

Zadania sądów i urzędów w związku z członkostwem w izbie

§24

Ust. (1) Sąd rejestracyjny zawiadamia właściwą terenową izbę gospodarczą o wpisaniu organizacji gospodarczej wymienionej w § 11 do rejestru handlowego, o skreśleniu jej z rejestru, o zmianie jej siedziby lub zakresu działalności oraz o odrzuceniu wniosku złożonego w sprawie jej zarejestrowania.

Ust. (2) Przedstawiciel gminy, miasta lub dzielnicy miasta stołecznego zawiadamia właściwą terenową izbę gospodarczą o wydaniu zezwolenia na prowadzenie przedsięwzięcia, o zmianie siedziby, rodzaju lub zakresu działalności przedsiębiorcy indywidualnego oraz o wygaśnięciu prawa do wyko-

nywania przedsiębiorczości indywidualnej.

Ust. (3) Państwowy urząd podatkowy pierwszej instancji zawiadamia właściwą terenową izbę rolniczą o zgłoszeniu przez przedsiębiorcę rolnego

- a) działalności podlegającej opodatkowaniu,
- b) zmiany siedziby lub rodzaju działalności,
- c) zaprzestania działalności podlegającej opodatkowaniu.

§25

Sąd zawiadamia ogólnokrajową izbę gospodarczą o wpisaniu do ewidencji i o skreśleniu z niej terenowej izby gospodarczej.

Rozdział IV ZADANIA IZB GOSPODARCZYCH

Zadania izb gospodarczych w związku z rozwojem gospodarki

§26

Ust. (1) W związku z rozwojem gospodarki izby gospodarcze

a) przyczyniają się do rozwoju infrastruktury działalności gospodarczej, wykorzystując określoną w statucie i osobno na ten cel przeznaczoną część swoich środków;

b) wspomagają postęp techniczny wywierający znaczny wpływ na rozwój gospodarczy, na szczeblu gospodarki narodowej skuteczny, lecz przekraczający bezpośrednie możliwości przedsiębiorców oraz realizację celów innowacyjnych zgodnych z bezpośrednim zainteresowaniem przedsiębiorców, lecz przekraczających możliwości finansowe i zdolność podejmowania ryzyka poszczególnych organizacji gospodarczych, a także popierają rozwój specyficznej infrastruktury prac badawczo-rozwojowych i w celu wykonania tych zadań współdziałają z organami państwa i samorządu lokalnego, z czynnikami publicznymi i z organizacjami ochrony interesów gospodarczych oraz wykorzystują określoną w statucie i osobno na wspomaganie postępu technicznego przeznaczoną część swoich środków;

c) zgodnie z postanowieniami ustawy o kształceniu zawodowym współ-

działają w szkoleniu zawodowym, jak również w kształceniu i egzaminowaniu mistrzów;

d) popierają działalność swoich członków związaną z normalizacją, kontrolą jakości i ochroną praw przemysłowych, zapewniają pomoc metodyczną i wyjaśniającą w tym zakresie, popierają i inspirować szkolenie i doskonalenie zawodowe w tych dziedzinach i w celu realizacji tych zadań współpracują z zainteresowanymi władzami państwowymi i samorządowymi, organizacjami społecznymi i czynnikami publicznymi;

e) w celu osiągnięcia poprawy warunków współpracy węgierskiej gospodarki narodowej z zagranicą współpracują z czynnikami rozwijającymi handel w zakresie informacji i propagandy gospodarczej prowadzonej za granicą lub skierowanej za granicę albo prowadzonej na terenie własnego kraju z przeznaczeniem dla cudzoziemców, jak również koordynują działalność prowadzoną w tej dziedzinie przez swoich członków;

f) uczestniczą w pracy organizacji międzynarodowych zrzeszających izby, prowadzą przedstawicielstwa izb za granicą oraz utrzymują kontakty z izbami gospodarczymi innych krajów;

g) organizują targi, wystawy, konferencje i inne imprezy związane z działalnością swoich członków;

h) informują swoich członków lub w ich interesie inne osoby o węgierskich i zagranicznych przepisach prawnych związanych z gospodarką oraz o decyzjach i działaniach w dziedzinie polityki gospodarczej dotyczących działalności członków izb, inspirować spotkania między kontrahentami i organizują działania na rzecz współpracy gospodarczej;

i) w celu stworzenia mocnych podstaw do podejmowania decyzji handlowych zbierają, systematyzują i udostępniają swoim członkom informacje ekonomiczne, techniczne i prawne;

j) w zakresie określonym w ustawie świadczą inne usługi związane z działalnością swoich członków.

Ust. (2) Poprzez przedstawianie propozycji i udzielanie informacji - na podstawie postanowień zawartych w innych ustawach - uczestniczą w efektywnym wykorzystaniu wyodrębnionych państwowych funduszy pieniężnych służących celom związanym z zadaniami określonymi w ust.

Zadania izb gospodarczych w związku z bezpieczeństwem realizacji obrotu handlowego

§27

Ust. (1) W celu zapewnienia, zachowania lub zwiększenia bezpieczeństwa realizacji obrotu handlowego i uczciwego zachowania na rynku izby gospodarcze

a) prowadzą ewidencję swoich członków zawierającą dane związane z ich działalnością gospodarczą;

b) sporządzają i publikują uwierzytelnione wykazy rodzajów działalności wymagających zezwolenia władz, a w przypadku stwierdzenia prowadzenia działalności w sposób odbiegający od zezwolenia lub bez zezwolenia występują do uprawnionych do tego organów władzy o podjęcie koniecznych działań określonych w osobnym przepisie prawnym;

c) wystawiają lub uwierzytelniają zaświadczenia i atesty o pochodzeniu towarów oraz inne dokumenty potrzebne w obrocie handlowym;

d) opracowują i publikują wydawnictwa o zwyczajach stosowanych w handlu oraz informują o sprawdzonych praktykach stosowanych przy zawieraniu umów;

e) dostarczają władzom lub sądom informacji koniecznych podczas postępowań prowadzonych w celu podjęcia działań przeciwko dumpingowi i dla ochrony rynku;

f) uczestniczą na podstawie zlecenia w załatwianiu odszkodowań należnych w sprawach dotyczących ochrony jakości, dumpingu, ochrony rynku i spedycji, związanych ze współpracą członków izby z zagranicą;

g) z udziałem organizacji ochrony interesów gospodarczych opracowują zasady etyczne odnoszące się do uczciwego zachowania na rynku, z uwagą śledzą przestrzeganie tych zasad oraz realizację postanowień o zakazie nieuczciwej konkurencji zawartych w ustawie o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku, w przypadku naruszenia zasad etycznych postanowieniem ostrzegają swoich członków i ostrzeżenie takie publikują w przypadkach i w trybie określonym w regulaminie etycznym, a w przypadku zachowania naruszającego przepisy prawne dotyczące zakazu nieuczciwej konkurencji mogą wystąpić do organu sprawującego nadzór nad konkurencją z inicjatywą

podjęcia odpowiednich działań, a także, na wniosek złożony wspólnie przez zainteresowanych, prowadzą postępowanie pojednawcze w sporach między członkami izby w sprawie uczciwości zachowania na rynku;

h) z uwagą śledzą przestrzeganie ustawy o ochronie przemysłu i przepisów prawa autorskiego, a w przypadku ich naruszenia postanowieniem ostrzegają swoich członków i ostrzeżenie takie publikują w przypadkach i w trybie określonym w regulaminie etycznym;

i) postanowieniem ostrzegają swoich członków prowadzących działalność gospodarczą sprzeczną z interesami konsumentów i tym samym naruszającą dobrą opinię szerokiej rzeszy organizacji gospodarczych, i ostrzeżenie takie publikują w przypadkach i w trybie określonym w regulaminie etycznym, a w przypadku, gdy działalność gospodarcza członka izby obejmuje znaczny krąg konsumentów lub powoduje znaczne szkody, mogą wszcząć postępowanie cywilne w celu realizacji roszczeń konsumentów;

j) zgodnie z treścią odpowiednich części regulaminu samorządowego kwalifikują swoich członków do udziału w targach i wystawach, nadzorują ich działalność na targach i wystawach oraz opiniują lub nadzorują organizację targów.

Ust. (2) Podczas realizacji zadania określonego w ust. (1) pkt a) izba gospodarcza postępuje zgodnie z przepisami prawnymi dotyczącymi ochrony tajemnicy handlowej i danych osobowych. Spośród podstawowych danych dotyczących tożsamości przedsiębiorcy indywidualnego ewidencja może zawierać tylko jego nazwisko, imię i adres zamieszkania.

Ust. (3) W przypadku postanowień wymienionych w ust. (1) pkt g)-i) należy stosować przepisy § 59 dotyczące rewizji sądowej postanowień naruszających prawo.

Ust. (4) Wykonywanie przez izby gospodarcze zadań określonych w ust. (1) pkt g)-i) nie narusza zadań lub uprawnień organów administracji państwowej i sądów występujących na podstawie przepisów prawnych w sprawach wymienionych w powyższych punktach, a przeprowadzenie postępowań określonych w pkt g)-i) nie jest wstępnym warunkiem wszczęcia postępowania przed wymienionymi organami lub sądami.

Ust. (5) Jeżeli sąd lub organ sprawujący¹ nadzór nad konkurencją prawnym postanowieniem stwierdził naruszenie przepisów o zakazie nie-

uczciwej konkurencji zawartych w ustawie o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku, to izba gospodarcza może opublikować bez ostrzeżenia swojego członka postanowienie wydane przez sąd lub organ sprawujący nadzór nad konkurencją.

Realizacja ogólnych interesów gospodarki

§28

Ust. (1) W celu realizacji ogólnych i wspólnych interesów [osób fizycznych i prawnych (podmiotów)] prowadzących działalność gospodarczą izby gospodarcze, zgodnie z przepisami określonymi w rozdziale VII,

a) poprzez sporządzanie wniosków, wydawanie opinii i udzielanie informacji przyczyniają się do opracowania przepisów prawnych, programów rządowych i samorządowych i działań dotyczących organizacji gospodarczych w sposób zgodny z interesem publicznym związanym z rozwojem gospodarki, z lepszą organizacją, z bezpieczeństwem obrotu handlowego i z uczciwością zachowania na rynku,

b) w celu uzasadnienia wymienionych w pkt a) wniosków, opinii i informacji - zgodnie z postanowieniami ustawy o statystyce – zbierają dane w gronie swoich członków i na podstawie tych danych sporządzają i publikują analizy procesów gospodarczych.

Ust. (2) Wykonując zadania określone w ust. (1), izby gospodarcze występują o realizację prawa do swobodnej przedsiębiorczości i do wolności w zakresie konkurencji gospodarczej, o nowelizację lub unieważnienie przepisów prawnych utrudniających lub ograniczających działanie gospodarki rynkowej, jak również o tworzenie przepisów prawnych i podejmowanie działań koniecznych w celu dokonania zmiany takich warunków.

Ust. (3) Przed wniesieniem do Rady Ministrów projektu przepisu prawnego przekazującego jakąś działalność gospodarczą w wyłączną gestię państwa lub zakazującego wejścia na rynek organizacji gospodarczej należy uzyskać opinię ogólnokrajowych izb gospodarczych. Postanowienie niniejsze nie może być stosowane wtedy, kiedy wydanie wymienionego przepisu prawnego przewiduje umowa międzynarodowa.

**Zadania izb gospodarczych
w zakresie administracji publicznej związanej z działalnością gospodarczą**

§29

Ust. (1) Izby gospodarcze

a) prowadzą postępowanie w tych sprawach administracyjnych, do prowadzenia których zostały upoważnione przez ustawę;

b) w przypadkach i w sposób określony przez ustawę współdziałają w prowadzeniu spraw administracyjnych związanych z gospodarką.

Ust. (2) Prowadząc postępowanie administracyjne lub współdziałając w prowadzeniu postępowania administracyjnego zgodnie z ust. (1), izby gospodarcze winny stosować ogólne przepisy postępowania administracyjnego.

Ust. (3) Od postanowienia wydanego przez izbę gospodarczą w sprawie administracyjnej nie można wnieść odwołania ani nie można go unieważnić lub zmienić w trybie rewizji. O rewizję postanowienia można wystąpić do sądu i sąd może postanowienie takie zmienić.

Podział zadań między terenowymi i ogólnokrajowymi izbami gospodarczymi

§30

Ust. (1) Spośród zadań izb gospodarczych (§§ 26-29) ogólnokrajowa izba gospodarcza wykonuje następujące zadania:

a) bierze udział w pracach Ogólnokrajowej Rady Kształcenia;

b) utrzymuje kontakty z organizacjami krajowymi i międzynarodowymi zagranicznych izb gospodarczych;

c) koordynuje działalność informacyjną i propagandową prowadzoną przez terenowe izby gospodarcze za granicą lub dla zagranicy, a tak że na terenie własnego kraju dla cudzoziemców;

d) organizuje dni gospodarki węgierskiej;

e) tworzy jednolity system ewidencji członków prowadzonej w terenowych izbach gospodarczych;

f) opracowuje zasady etyczne uczciwego zachowania na rynku.

Ust. (2) Poza zadaniami wymienionymi w ust. (1) ustawa może określić

takie zadania dla izb gospodarczych, które będą wykonywane przez ogólnokrajowe izby gospodarcze.

Ust. (3) Ogólnokrajowe izby gospodarcze wspólnie sporządzają i publikują wykaz rodzajów działalności wymagających zezwolenia władz. Wykaz ten winien być opublikowany również w Węgierskim Dzienniku Ustaw.

Ust. (4) Stały sąd arbitrażowy rozpatrujący również spory powstałe w handlu międzynarodowym działa przy Węgierskiej Izbie Handlowej i Przemysłowej, która zapewnia warunki dla działalności tego sądu, jak również powołuje i odwołuje sędziów arbitrażowych.

Ust. (5) Zadania nie wymienione w ust. (1)-(4) wykonują terenowe izby gospodarcze, lecz terenowe izby gospodarcze mogą upoważnić ogólnokrajową izbę gospodarczą do wykonywania innych zadań poza wymienionymi w ust. (1)-(4) (uprawnienia przekazane).

Przepisy wspólne dotyczące działalności izb gospodarczych

§31

Ust. (1) Izby gospodarcze nie mogą prowadzić działalności w zakresie ochrony interesów na szczeblu branży, grupy zawodowej, pracodawcy i pracownika.

Ust. (2) Działania, które w myśl niniejszej ustawy są konieczne w celu wykonania zadań przewidzianych dla izb gospodarczych, mogą prowadzić również inne organizacje pod warunkiem, że ustawa nie postanawia inaczej, jednak działania konieczne w celu wykonania zadań określonych w § 27 ust. (1) pkt b)-d) i j) mogą być wykonywane, poza izbami gospodarczymi, tylko przez organizacje upoważnione do tego przez niniejszą ustawę.

Ust. (3) Równocześnie z określeniem obowiązkowych stałych zadań i uprawnień izb gospodarczych Parlament zapewnia warunki materialne konieczne w celu ich wykonania.

Rozdział V SAMORZĄD IZB GOSPODARCZYCH

Udział członków w działalności samorządu izby

§32

Członkowie izb gospodarczych wykonują swoje uprawnienia samorządowe zgodnie z niniejszą ustawą i ze statutem izby gospodarczej.

Statut izby gospodarczej

§33

Ust. (1) W statucie izby gospodarczej należy określić

- a) nazwę i siedzibę izby,
- b) główne przepisy dotyczące struktury izby i działania jej organów,
- c) w przypadku tworzenia lokalnych jednostek organizacyjnych główne przepisy dotyczące tych jednostek,
- d) to wszystko, co niniejsza ustawa przewiduje do uregulowania w statucie.

Ust. (2) W statucie ogólnokrajowej izby gospodarczej należy określić te zadania, które ogólnokrajowa izba gospodarcza wykonuje w ramach uprawnień przekazanych jej przez terenowe izby gospodarcze (§ 30 ust. (5)).

Ust. (3) Statut ogólnokrajowej izby gospodarczej może zdecydować o tym, czy oddział organizacji gospodarczej może zostać członkiem właściwej dla danego terenu terenowej izby gospodarczej. W takim przypadku składkę płaconą przez organizację gospodarczą należy podzielić proporcjonalnie między zainteresowane izby terenowe w sposób określony w statucie ogólnokrajowej izby gospodarczej.

Ust. (4) Nazwa terenowej izby gospodarczej i jej jednostki organizacyjnej posiadającej osobowość prawną musi podawać rodzaj izby, jak również obszar, na którym izba lub jej jednostka organizacyjna posiada właściwość.

Zebranie delegatów

§34

Ust. (1) Najwyższym organem samorządu terenowej izby gospodarczej jest zebranie delegatów składające się z delegatów wybranych przez członków izby.

Ust. (2) Najwyższym organem samorządu ogólnokrajowej izby gospodarczej jest zebranie delegatów składające się z delegatów terenowych izb gospodarczych.

Ust. (3) Liczbę delegatów określa statut.

§35

Ust. (1) Do wyłącznych uprawnień zebrania delegatów należy

a) uchwalenie i nowelizacja statutu i innych regulaminów samorządowych izby gospodarczej;

b) uchwalenie rocznego budżetu izby i podjęcie decyzji o przyjęciu rocznego sprawozdania (bilansu);

c) wybór i odwołanie prezesa (wiceprezesa) izby i członków prezydium oraz komisji rewizyjnej i komisji etycznej.

Ust. (2) Poza uprawnieniami wymienionymi w ust. (1) do wyłącznych uprawnień zebrania delegatów terenowej izby gospodarczej należy

a) podjęcie decyzji o połączeniu się z inną izbą terenową lub o wyodrębnieniu się z innej izby terenowej;

b) wybór delegatów na zebranie delegatów izby ogólnokrajowej;

c) uchwalenie składki członkowskiej w sposób i w ramach określonych w statucie ogólnokrajowej izby gospodarczej.

Ust. (3) Poza uprawnieniami wymienionymi w ust. (1) do wyłącznych uprawnień zebrania delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej należy

a) określenie należnej ogólnokrajowej izbie gospodarczej części składki członkowskiej płaconej przez członków terenowej izby gospodarczej;

b) wystąpienie z wnioskiem o zbieranie danych statystycznych objętych obowiązkiem dostarczenia danych przez organ właściwy według przedmiotu zbieranych danych.

Ust. (4) Powoływanie i odwoływanie sędziów stałego sądu arbitrażowego rozpatrującego również spory wynikłe w handlu międzynarodowym należy do wyłącznych uprawnień zebrania delegatów Węgierskiej Izby Handlowej i Przemysłowej.

Ust. (5) Poza kompetencjami określonymi w ust. (1)-(4) statut może również przekazać zebraniu delegatów kompetencje w innych sprawach.

Ust. (6) Postanowienie zebrania delegatów o wyborze prezesa ogólnokrajowej izby gospodarczej kontrasygnuje premier, a postanowienie zebrania delegatów o wyborze prezesa terenowej izby gospodarczej kontrasygnuje właściwy pełnomocnik Republiki [odpowiednik wojewody]. Uprawnienia określone w § 39 prezes izby gospodarczej może wykonywać po kontrasygnowaniu [postanowienia o wyborze].

§36

Ust. (1) Zebranie delegatów winno być zwoływane w określonych odstępach czasu, lecz nie rzadziej niż raz na rok. Zebranie delegatów winno być zwołane również wtedy, kiedy co najmniej piąta część delegatów zażąda tego na piśmie, podając przyczynę i cel.

Ust. (2) Zebranie delegatów - jeżeli statut nie postanawia inaczej - zwołuje prezes izby.

Ust. (3) Zebranie delegatów ma zdolność podejmowania uchwał wtedy, kiedy obecna jest ponad połowa delegatów. W przypadku niezdolności zwołanego zebrania delegatów do podejmowania uchwał, zwołane z tego powodu ponowne zebranie delegatów ma w sprawach wymienionych w pierwotnym porządku dziennym zdolność podejmowania uchwał niezależnie od liczby obecnych delegatów.

Ust. (4) Zebranie delegatów podejmuje uchwały większością głosów. Decyzje w sprawach określonych w § 35 ust. (1) pkt a), ust. (2) pkt a) i ust. (3) pkt a) wymagają większości co najmniej dwóch trzecich głosów delegatów. Statut może również przewidzieć jeszcze wyższą większość.

Ust. (5) Szczegółowe przepisy dotyczące zwołania i przeprowadzenia zebrania delegatów oraz podejmowania uchwał określa statut oraz inne regulaminy samorządowe izby gospodarczej.

Prezydium

§37

Ust. (1) Prezydium izby gospodarczej jest organem kolegialnym składającym się z określonej w statucie liczby członków. Członkiem prezydium jest z urzędu prezes (wiceprezes) izby gospodarczej.

Ust. (2) W posiedzeniu prezydium terenowej izby gospodarczej mogą uczestniczyć z głosem doradczym przedstawiciele organizacji zainteresowanych zakresem działalności członków izby gospodarczej, które mają siedzibę na terenie objętym właściwością izby terenowej, a także przedstawiciele ogólnokrajowych organizacji ochrony interesów gospodarczych.

Ust. (3) W posiedzeniu prezydium ogólnokrajowej izby gospodarczej mogą uczestniczyć z głosem doradczym przedstawiciele ogólnokrajowych organizacji ochrony interesów gospodarczych zainteresowanych zakresem działalności członków izby gospodarczej.

§38

Ust. (1) Zadaniem prezydium jest kierowanie działalnością izby gospodarczej w okresie między zebraniem delegatów w sposób zgodny z uchwałami zebrania delegatów.

Ust. (2) Przepisy dotyczące zwołania prezydium, jego pracy i podejmowania przez nie uchwał określa statut lub inne regulaminy samorządowe izby gospodarczej.

Prezes

§39

Ust. (1) Prezes samodzielnie reprezentuje izbę gospodarczą. W niektórych przypadkach i w odniesieniu do określonej grupy spraw może przekazać swoje uprawnienia członkom prezydium i sekretarzowi izby gospodarczej.

Ust. (2) Statut może upoważnić członków prezydium i sekretarza do reprezentowania izby gospodarczej w ogólnych lub określonych sprawach.

§40

W ogólnokrajowej izbie gospodarczej, a także w terenowej izbie gospodarczej - jeżeli statut tak postanawia - działa również wiceprezes. Uprawnienia wiceprezesa należy określić w statucie.

Komisja rewizyjna

§41

Ust. (1) Zebranie delegatów wybiera komisję rewizyjną składającą się co najmniej z trzech członków.

Ust. (2) Członkiem komisji rewizyjnej nie może być wybrany

- a) członek prezydium;
- b) sekretarz izby gospodarczej;
- c) osoba pracująca w aparacie administracyjnym izby gospodarczej, pozostająca w stosunku pracy z izbą;
- d) bliski członek rodziny (§ 685 pkt b) kodeksu cywilnego) lub towarzysz (towarzyszka) życia osób wymienionych w pkt a)-c).

Ust. (3) Na członków komisji rewizyjnej, poza członkami izby lub osobami pozostającymi w stosunku prawnym określonym w § 51 ust. (1) pkt c), można wybrać również inne osoby posiadające odpowiednią wiedzę zawodową. Na członków komisji rewizyjnej ogólnokrajowej izby gospodarczej można wybrać, poza delegatami terenowych izb gospodarczych, również inne osoby posiadające odpowiednią wiedzę zawodową.

Ust. (4) Członkowie komisji rewizyjnej wybierają ze swojego grona przewodniczącego.

§42

Ust. (1) Komisja rewizyjna bada, czy działalność i gospodarka izby gospodarczej są zgodne z przepisami prawnymi, ze statutem i z regulaminem samorządowym. Komisja rewizyjna bada również celowość gospodarki [izby].

Ust. (2) Komisja rewizyjna prowadzi uzgodnienia i zajmuje stanowisko w sprawach skarg wniesionych (§ 59) przeciwko postanowieniom wydany przez organa kolegialne izby.

Ust. (3) Komisja rewizyjna może zażądać od działaczy i aparatu administracyjnego izby dostarczenia wszelkich danych i informacji, jak również udostępnienia do wglądu wszelkich dokumentów koniecznych dla wykonania jej zadań.

Ust. (4) Komisja rewizyjna winna nie rzadziej niż raz na dwa lata poddać gospodarkę izby kontroli niezależnego rewidenta księgowego.

Ust. (5) Zebranie delegatów może podjąć uchwałę o rocznym budżecie i o rocznym sprawozdaniu (bilansie) izby gospodarczej tylko po zapoznaniu się z opinią komisji rewizyjnej.

Ust. (6) Komisja rewizyjna składa sprawozdanie ze swojej działalności zebraniu członków, a członkom komisji nie można wydawać poleceń dotyczących zakresu wykonywanych zadań.

§43

Ust. (1) W celu zapewnienia zgodności działalności i gospodarki izby gospodarczej z przepisami prawnymi, statutem i regulaminem samorządowym komisja rewizyjna wzywa prezydium do przeprowadzenia odpowiednich działań.

Ust. (2) W przypadku niewykonania takiego wezwania przez prezydium komisja rewizyjna inicjuje zwołanie zebrania delegatów.

Ust. (3) Przewodniczący komisji rewizyjnej zwołuje zebranie delegatów wtedy, kiedy prezes nie wywiązuje się z tego obowiązku.

Komisja etyczna

§44

Ust. (1) Liczbę członków komisji etycznej określa statut. Komisja etyczna jest organem kolegialnym. Przewodniczącego wybierają członkowie komisji ze swojego grona.

Ust. (2) Z wyjątkiem ustalenia przepisów etycznych komisja etyczna wykonuje zadania izby gospodarczej określone w § 27 ust. (1) pkt g)-i). Działacze funkcyjni izby gospodarczej uczestniczą w zależności od potrzeby w pracach komisji etycznej.

Ust. (3) W zakresie zadań komisji etycznej przewodniczący komisji re-

prezentuje izbę gospodarczą. W określonych przypadkach i w zakresie określonej grupy spraw uprawnienia te może pisemnie przekazać członkom komisji. Prawo przewodniczącego i członków komisji etycznej do reprezentowania nie ogranicza prawa do reprezentowania przysługującego prezesowi izby gospodarczej lub osobom upoważnionym do tego w statucie (§ 39).

Ust. (4) Statut może prawo przewodniczącego i członków komisji etycznej do reprezentowania ograniczyć w stosunku do praw określonych w ust. (3). Ograniczenie wobec osób trzecich jest nieważne.

Sekretarz i organizacja administracyjna izby

§45

Ust. (1) Sekretarz jest kierownikiem aparatu administracyjnego izby gospodarczej i pracownikiem izby. Sekretarzem może zostać tylko ten, kto na podstawie ustawy o statusie prawnym urzędników publicznych może być mianowany na stanowisko starosty.

Ust. (2) Sekretarz wykonuje prawa pracodawcy wobec pracowników zatrudnionych w aparacie administracyjnym izby gospodarczej.

Ust. (3) W sprawach przekazanych izbie gospodarczej jako organowi administracji publicznej sekretarz jest kierownikiem organu administracji publicznej. W takich sprawach w charakterze referenta działać może tylko taka osoba, która na podstawie ustawy o statusie prawnym urzędników publicznych może być mianowana na stanowisko urzędnika publicznego lub referendarza.

Ust. (4) W odniesieniu do sekretarza prawa pracodawcy w zakresie zawierania, rozwiązywania i zmiany stosunku pracy i umowy o zatrudnienie wykonuje prezydium, a pozostałe prawa pracodawcy wykonuje prezes.

Przepisy wspólne dotyczące działaczy funkcyjnych izby gospodarczej

§46

Ust. (1) Działacze funkcyjni izby gospodarczej:

- a) prezes oraz wiceprezes, jeżeli statut wprowadza taką funkcję;
- b) przewodniczący komisji rewizyjnej;

- c) przewodniczący komisji etycznej;
- d) sekretarz.

Ust. (2) Bliscy członkowie rodziny (§ 685 pkt b) kodeksu cywilnego) i towarzysze (towarzyszki) życia nie mogą być działaczami funkcyjnymi w tej samej izbie gospodarczej.

Ust. (3) Statut może określić także inne przypadki nieprzydatności osobowej.

Inne organa i jednostki organizacyjne

§47

Ust. (1) Na podstawie statutu lub upoważnienia zawartego w statucie prezydium może powołać inne jednostki organizacyjne konieczne do wykonania zadań izby gospodarczej (np. oddział, komisję branżową). W takim przypadku należy dla takich jednostek organizacyjnych określić zakres zadań, jak również system powiązań z innymi organami izby.

Ust. (2) Statut może uznać wymienione w ust. (1) jednostki organizacyjne za organa kolegialne.

§48

Ust. (1) W terenowych izbach rolniczych należy powołać komisje rolnicze dla każdej osady.

Ust. (2) Komisję rolniczą tworzą członkowie izby rolniczej mający siedzibę w danej osadzie. Jeżeli liczba członków izby rolniczej na terenie osady jest mniejsza od dziesięciu lub istnieją inne przyczyny uzasadniające, członkowie izby rolniczej z kilku osad mogą również powołać wspólną komisję rolniczą.

Ust. (3) Zadaniem komisji rolniczych jest organizowanie lokalnej produkcji i lokalnego rynku oraz zapewnienie producentom rolnym informacji.

Ust. (4) Komisja rolnicza zbiera się nie rzadziej niż cztery razy na rok.

Ust. (5) Komisja rolnicza wybiera kierownictwo składające się z trzech osób.

Ust. (6) W okresie między posiedzeniami komisji rolniczej wykonywanie na bieżąco zadań komisji zapewnia jej kierownictwo.

Przepisy wyborcze

§49

Ust. (1) Delegaci są wybierani - z wyjątkami uregulowanymi w ust. (5) i (6) - przez członków izby w wydziałach izby.

Ust. (2) Wydziały izby należy powołać według kryteriów zawodowych i branżowych lub przyjmując za podstawę znaczenie gospodarcze członków. W każdej izbie należy powołać najwyżej dwanaście, lecz nie mniej niż trzy wydziały.

Ust. (3) Poszczególne wydziały wybierają delegatów w liczbie odpowiadającej ich znaczeniu gospodarczemu.

Ust. (4) Wszystkich członków izby gospodarczej - z wyjątkiem przedsiębiorców rolnych - należy zaszeregować do wydziałów. W trybie określonym przez statut członek izby gospodarczej może wystąpić z prośbą o dokonanie zmiany jego przydziału do wydziału.

Ust. (5) Delegatów na zebranie delegatów terenowej izby rolniczej należy wybrać w określonej liczbie w komisjach rolniczych, które mogą wybrać co najmniej trzecią część, lecz nie więcej niż połowę delegatów. W wydziale izby rolniczej z prawa wyborczego nie może korzystać ten, kto wybiera delegatów w komisji rolniczej. Przedsiębiorcy rolni mogą wybierać tylko w komisjach rolniczych.

Ust. (6) Delegatów na zebranie delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej wybiera zebranie delegatów terenowej izby gospodarczej.

Ust. (7) Szczegółowe przepisy wyboru delegatów określa statut. W ramach niniejszej ustawy należy określić w statucie liczbę i rodzaje wydziałów, tryb zwoływania i przeprowadzania posiedzeń, podejmowania uchwał oraz sposób określania znaczenia gospodarczego wydziałów. Statut izby gospodarczej może postanawiać, że podczas określania znaczenia gospodarczego należy uwzględnić również skład ilościowy wydziału, lub że znaczenie gospodarcze wydziału należy określić na podstawie tego składu ilościowego.

Ust. (8) Wydział izby odbywa posiedzenia również po wyborze delegatów, nie rzadziej niż raz na rok. Posiedzenie wydziału należy zwołać również wtedy, kiedy prosi o to na piśmie piąta część członków wydziału. Posiedzenie zwołuje delegat lub osoba wyznaczona w tym celu z grona delegatów.

Podczas posiedzenia delegat składa wydziałowi sprawozdanie. Wydział izby może podjąć uchwałę obowiązującą delegata w związku z udziałem w zebraniu delegatów. Członkom wydziału izby przysługuje obliczona na podstawie statutu liczba głosów odpowiadająca ich znaczeniu gospodarczemu, lecz statut może postanawiać, że członkowi wydziału przysługuje tylko jeden głos.

Ust. (9) Statut terenowej izby rolniczej winien zawierać przepisy dotyczące działalności komisji rolniczych i wyboru delegatów z ich grona oraz określać liczbę delegatów wybieranych przez te komisje.

Ust. (10) W statucie ogólnokrajowej izby gospodarczej należy określić liczbę delegatów wybieranych przez poszczególne izby terenowe.

§50

Ust. (1) Delegaci, członkowie organów kolegialnych oraz prezes i inni działacze funkcyjni z wyboru mogą być wybierani na okres najwyżej pięciu lat i mogą być ponownie wybrani, jeżeli statut nie postanawia inaczej.

Ust. (2) Ciało wybierające może odwołać delegata, członka organu kolegiального oraz prezesa i innych działaczy funkcyjnych. Warunki odwołania i zasady postępowania określa statut.

§51

Ust. (1) Jeżeli ustawa nie postanawia inaczej, to na stanowisko delegata, członka organu kolegiального lub prezesa (wiceprezesa) izby można wybrać osobę, która

- a) jest pełnoletnia;
- b) ma obywatelstwo węgierskie lub jest obcokrajowcem mającym zezwolenie na wykonywanie pracy na Węgrzech lub może pracować na terenie Węgier bez zezwolenia;
- c) jest członkiem izby lub członkiem (akcjonariuszem), działaczem funkcyjnym na stanowisku kierowniczym lub pracownikiem organizacji gospodarczej, która jest członkiem izby.

Ust. (2) Nie można wybrać na stanowisko delegata lub członka organu kolegiального osoby, która

- a) pozostaje pod opieką ograniczającą lub wykluczającą zdolność po-

dejmowania działań;

b) prawomocnym wyrokiem [sądu] została pozbawiona praw publicznych;

c) odbywa karę pozbawienia wolności;

d) jest poddana przymusowemu leczeniu w zakładzie zamkniętym na podstawie prawomocnego postanowienia wydanego w ramach postępowania karnego.

Ust. (3) Nie może pełnić funkcji w izbie gospodarczej osoba, która

a) na podstawie ust. (2) nie może być wybrana delegatem;

b) nie ma stałego miejsca zamieszkania na terenie Węgier;

c) pozostaje w stosunku prawnym ze służbami publicznymi.

§52

Ust. (1) Jeżeli ustawa nie postanawia inaczej, to na stanowisko członka organu kolegialnego ogólnokrajowej izby gospodarczej lub prezesa ogólnokrajowej izby gospodarczej można wybrać tylko delegata terenowej izby gospodarczej.

Ust. (2) Postanowienia zawarte w § 51 ust. (3) należy stosować również do działaczy funkcyjnych ogólnokrajowej izby gospodarczej.

Rozdział VI FUNKCJONOWANIE IZB GOSPODARCZYCH

Źródła finansowania

§53

Izba gospodarcza pokrywa koszty związane z jej funkcjonowaniem z następujących przychodów:

a) z udziałów w ponoszeniu kosztów (ze składek członkowskich);

b) z opłat za usługi świadczone przez izbę;

c) z innych przychodów.

§54

Ust. (1) Wysokość składki członkowskiej określa statut ogólnokrajowej

izby gospodarczej. Wysokość składki członkowskiej nie może przekroczyć górnej granicy lokalnego podatku przemysłowego określonego na podstawie ustawy o podatkach lokalnych.

Ust. (2) Statut ogólnokrajowej izby gospodarczej może również określić wysokość składki członkowskiej wyznaczając tylko jej dolną i górną granicę. W takim przypadku terenowe izby gospodarcze określają w ramach wyznaczonych w statucie izby ogólnokrajowej dokładną wysokość składek płaconych na terenie podległym ich właściwości.

Ust. (3) Wysokość składki członkowskiej należy określić posługując się kluczem uwzględniającym wielkość przedsięwzięcia, wyniki działalności gospodarczej i środki pozostające do dyspozycji przedsięwzięcia; jednocześnie można określić sumę, którą wszyscy członkowie muszą płacić niezależnie od powyższych względów (składka podstawowa).

Ust. (4) W przypadku zalegania terenowa izba gospodarcza egzekwuje składkę członkowską w trybie podatkowym, stosując odpowiednio postanowienia zawarte w ustawie podatkowej.

Ust. (5) Na podstawie postanowień osobnej ustawy składkę członkowską przypadającą na rok podatkowy i uregulowaną w tym roku organizacja gospodarcza może potrącić z wymierzonego lub wyliczonego podatku.

Założenie spółki użyteczności publicznej

§55

Ust. (1) Izba gospodarcza nie może prowadzić działalności gospodarczej, nie może być współnikiem w spółce gospodarczej i nie może nabyć udziału w takiej spółce.

Ust. (2) W celu wykonania zadań wymagających również działalności gospodarczej izba gospodarcza może utworzyć spółkę użyteczności publicznej.

Ust. (3) Spółka użyteczności publicznej działająca z udziałem izby gospodarczej

a) nie może być członkiem spółki gospodarczej i nie może nabyć udziałów w takiej spółce;

b) nie może być członkiem innej spółki użyteczności publicznej, jeżeli ta

jest członkiem spółki gospodarczej lub posiada udziały w takiej spółce.

Status prawny działaczy funkcyjnych i pracowników izb gospodarczych

§56

Do statusu działaczy funkcyjnych i pracowników organów administracyjnych pozostających w stosunku pracy z izbą gospodarczą należy stosować postanowienia zawarte w kodeksie pracy.

Nadzór nad przestrzeganiem prawa

§57

Ust. (1) Nadzór nad przestrzeganiem prawa przez izby gospodarcze sprawuje minister wyznaczony w rozporządzeniu Rady Ministrów.

Ust. (2) Wyznaczony minister sprawdza, czy statut i regulaminy samorządowe są zgodne z przepisami prawnymi, a także czy postanowienia organów izb nie naruszają przepisów prawnych, statutu i regulaminów samorządowych.

Ust. (3) Wykonywany na podstawie niniejszej ustawy nadzór nad przestrzeganiem prawa nie obejmuje stałego sądu arbitrażowego ani takich spraw, w których ma miejsce postępowanie sądowe lub administracyjne.

Ust. (4) Jeżeli zgodność działalności izby z prawem nie może być zapewniona inaczej, to wyznaczony minister zwraca się do sądu. W takim przypadku sąd

a) dokonuje kasacji naruszającego prawo postanowienia wydanego przez organ kolegialny izby i może zarządzić wydanie nowego postanowienia;

b) może zawiesić działalność organów kolegialnych i działaczy funkcyjnych izby i na czas zawieszenia powołać zarządcę komisarycznego.

Ust. (5) W celu ponownego zapewnienia zgodności działalności z prawem zarządca komisaryczny winien natychmiast zwołać zebranie delegatów izby. W przypadku przywrócenia przez zebranie delegatów zgodności działalności z prawem, działalność pozostałych organów kolegialnych i działaczy funkcyjnych izby nie może być nadal zawieszona.

Ust. (6) Na stanowisko zarządcy komisarycznego nie można powołać osoby, która nie może pełnić funkcji w izbie gospodarczej.

Ust. (7) O swojej działalności i o jej wynikach zarządca komisaryczny informuje sąd oraz sprawującego nadzór nad przestrzeganiem prawa.

Ust. (8) O pokryciu kosztów zarządu komisarycznego postanawia sąd.

§58

Ust. (1) Izby gospodarcze winny w ciągu piętnastu dni od uchwalenia przesłać objęte nadzorem nad przestrzeganiem prawa postanowienia, a także statut i inne regulaminy samorządowe ministrowi sprawującemu nadzór nad przestrzeganiem prawa.

Ust. (2) Minister zasięga opinii Urzędu d/s Konkurencji Gospodarczej o zgodności regulaminu etycznego izby gospodarczej z ustawą o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku.

Rewizja sądowa postanowień naruszających prawo

§59

Ust. (1) Każdy z członków terenowej izby gospodarczej może wystąpić do sądu z wnioskiem o rewizję wydanego przez którykolwiek organ kolegialny izby postanowienia naruszającego postanowienia zawarte w niniejszej ustawie, w innych przepisach prawnych, w statucie lub w innych regulaminach samorządowych izby. W przypadku naruszającego prawo postanowienia wydanego przez ogólnokrajową izbę gospodarczą prawo takie przysługuje terenowej izbie gospodarczej.

Ust. (2) Przed wszczęciem procesu, w ciągu trzydziestu dni od chwili otrzymania wiadomości o naruszeniu prawa, lecz nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od wydania danego postanowienia, pokrzywdzony członek izby lub izba terenowa winna zgłosić do komisji rewizyjnej fakt naruszenia prawa. Niedotrzymanie drugiego z wymienionych terminów powoduje utratę prawa.

Ust. (3) Komisja rewizyjna winna zająć stanowisko w ciągu trzydziestu dni od złożenia zgłoszenia.

Ust. (4) Członek izby winien wszcząć proces przeciwko izbie terenowej,

a izba terenowa przeciwko izbie ogólnokrajowej w ciągu trzydziestu dni od zajęcia stanowiska przez komisję rewizyjną lub od nieskutecznego upływu terminu wymienionego w ust. (3). Wszczęcie procesu nie ma mocy odraczającej, lecz sąd może zawiesić wykonanie danego postanowienia.

Ust. (5) W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. (4) nie ma usprawiedliwienia.

Ust. (6) W pozostałych przypadkach należy stosować w postępowaniu sądowym ogólne przepisy zawarte w ustawie nr III z 1952 r. o postępowaniu cywilnym.

Ust. (2) Postanowienia zawarte w § 51 ust. (3) należy stosować również do działaczy funkcyjnych ogólnokrajowej izby gospodarczej.

Rozdział VI FUNKCJONOWANIE IZB GOSPODARCZYCH

Źródła finansowania

§53

Izba gospodarcza pokrywa koszty związane z jej funkcjonowaniem z następujących przychodów:

- a) z udziałów w ponoszeniu kosztów (ze składek członkowskich);
- b) z opłat za usługi świadczone przez izbę;
- c) z innych przychodów.

§54

Ust. (1) Wysokość składki członkowskiej określa statut ogólnokrajowej izby gospodarczej. Wysokość składki członkowskiej nie może przekroczyć górnej granicy lokalnego podatku przemysłowego określonego na podstawie ustawy o podatkach lokalnych.

Ust. (2) Statut ogólnokrajowej izby gospodarczej może również określić wysokość składki członkowskiej wyznaczając tylko jej dolną i górną granicę. W takim przypadku terenowe izby gospodarcze określają w ramach wyznaczonych w statucie izby ogólnokrajowej dokładną wysokość składek płaconych na terenie podległym ich właściwości.

Ust. (3) Wysokość składki członkowskiej należy określić posługując się kluczem uwzględniającym wielkość przedsięwzięcia, wyniki działalności gospodarczej i środki pozostające do dyspozycji przedsięwzięcia; jednocześnie można określić sumę, którą wszyscy członkowie muszą płacić niezależnie od powyższych względów (składka podstawowa).

Ust. (4) W przypadku zalegania terenowa izba gospodarcza egzekwuje składkę członkowską w trybie podatkowym, stosując odpowiednio postanowienia zawarte w ustawie podatkowej.

Ust. (5) Na podstawie postanowień osobnej ustawy składkę członkowską przypadającą na rok podatkowy i uregulowaną w tym roku organizacja gospodarcza może potrącić z wymierzonego lub wyliczonego podatku.

Założenie spółki użyteczności publicznej

§55

Ust. (1) Izba gospodarcza nie może prowadzić działalności gospodarczej, nie może być współnikiem w spółce gospodarczej i nie może nabyć udziału w takiej spółce.

Ust. (2) W celu wykonania zadań wymagających również działalności gospodarczej izba gospodarcza może utworzyć spółkę użyteczności publicznej.

Ust. (3) Spółka użyteczności publicznej działająca z udziałem izby gospodarczej

a) nie może być członkiem spółki gospodarczej i nie może nabyć udziałów w takiej spółce;

b) nie może być członkiem innej spółki użyteczności publicznej, jeżeli ta jest członkiem spółki gospodarczej lub posiada udziały w takiej spółce.

Status prawny działaczy funkcyjnych i pracowników izb gospodarczych

§56

Do statusu działaczy funkcyjnych i pracowników organów administracyjnych pozostających w stosunku pracy z izbą gospodarczą należy stosować postanowienia zawarte w kodeksie pracy.

Nadzór nad przestrzeganiem prawa

§57

Ust. (1) Nadzór nad przestrzeganiem prawa przez izby gospodarcze sprawuje minister wyznaczony w rozporządzeniu Rady Ministrów.

Ust. (2) Wyznaczony minister sprawdza, czy statut i regulaminy samorządowe są zgodne z przepisami prawnymi, a także czy postanowienia organów izb nie naruszają przepisów prawnych, statutu i regulaminów samorządowych.

Ust. (3) Wykonywany na podstawie niniejszej ustawy nadzór nad przestrzeganiem prawa nie obejmuje stałego sądu arbitrażowego ani takich spraw, w których ma miejsce postępowanie sądowe lub administracyjne.

Ust. (4) Jeżeli zgodność działalności izby z prawem nie może być zapewniona inaczej, to wyznaczony minister zwraca się do sądu. W takim przypadku sąd

a) dokonuje kasacji naruszającego prawo postanowienia wydanego przez organ kolegialny izby i może zarządzić wydanie nowego postanowienia;

b) może zawiesić działalność organów kolegialnych i działaczy funkcyjnych izby i na czas zawieszenia powołać zarządcę komisarycznego.

Ust. (5) W celu ponownego zapewnienia zgodności działalności z prawem zarządca komisaryczny winien natychmiast zwołać zebranie delegatów izby. W przypadku przywrócenia przez zebranie delegatów zgodności działalności z prawem, działalność pozostałych organów kolegialnych i działaczy funkcyjnych izby nie może być nadal zawieszona.

Ust. (6) Na stanowisko zarządcy komisarycznego nie można powołać osoby, która nie może pełnić funkcji w izbie gospodarczej.

Ust. (7) O swojej działalności i o jej wynikach zarządca komisaryczny informuje sąd oraz sprawującego nadzór nad przestrzeganiem prawa.

Ust. (8) O pokryciu kosztów zarządu komisarycznego postanawia sąd.

§58

Ust. (1) Izby gospodarcze winny w ciągu piętnastu dni od uchwalenia przesłać objęte nadzorem nad przestrzeganiem prawa postanowienia, a także

statut i inne regulaminy samorządowe ministrowi sprawującemu nadzór nad przestrzeganiem prawa.

Ust. (2) Minister zasięga opinii Urzędu d/s Konkurencji Gospodarczej o zgodności regulaminu etycznego izby gospodarczej z ustawą o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku.

Rewizja sądowa postanowień naruszających prawo

§59

Ust. (1) Każdy z członków terenowej izby gospodarczej może wystąpić do sądu z wnioskiem o rewizję wydanego przez którykolwiek organ kolegialny izby postanowienia naruszającego postanowienia zawarte w niniejszej ustawie, w innych przepisach prawnych, w statucie lub w innych regulaminach samorządowych izby. W przypadku naruszającego prawo postanowienia wydanego przez ogólnokrajową izbę gospodarczą prawo takie przysługuje terenowej izbie gospodarczej.

Ust. (2) Przed wszczęciem procesu, w ciągu trzydziestu dni od chwili otrzymania wiadomości o naruszeniu prawa, lecz nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od wydania danego postanowienia, pokrzywdzony członek izby lub izba terenowa winna zgłosić do komisji rewizyjnej fakt naruszenia prawa. Niedotrzymanie drugiego z wymienionych terminów powoduje utratę prawa.

Ust. (3) Komisja rewizyjna winna zająć stanowisko w ciągu trzydziestu dni od złożenia zgłoszenia.

Ust. (4) Członek izby winien wszcząć proces przeciwko izbie terenowej, a izba terenowa przeciwko izbie ogólnokrajowej w ciągu trzydziestu dni od zajęcia stanowiska przez komisję rewizyjną lub od nieskutecznego upływu terminu wymienionego w ust. (3). Wszczęcie procesu nie ma mocy odraczającej, lecz sąd może zawiesić wykonanie danego postanowienia.

Ust. (5) W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. (4) nie ma usprawiedliwienia.

Ust. (6) W pozostałych przypadkach należy stosować w postępowaniu sądowym ogólne przepisy zawarte w ustawie nr III z 1952 r. o postępowaniu cywilnym.

Rozdział VII

PRZEPISY DOTYCZĄCE KORZYSTANIA PRZEZ IZBĘ Z PRAWA DO OCHRONY INTERESÓW GOSPODARCZYCH

Zasięganie opinii w sprawie wniosków o przedmiocie gospodarczym

§60

Ust. (1) Przed złożeniem do Rady Ministrów wniosków (nazywanych dalej wnioskami gospodarczymi) dotyczących jednostek gospodarczych i prowadzonej przez nie działalności gospodarczej - w sprawie działań legislacyjnych, przyjęcia programu, podjęcia ogólnych działań i innych ważnych czynności - należy zasięgnąć opinii zainteresowanej ogólnokrajowej organizacji ochrony interesów gospodarczych oraz - w przypadkach określonych w § 62 - zainteresowanej ogólnokrajowej izby gospodarczej.

Ust. (2) Stosując postanowienia zawarte w ust. (1), za ogólnokrajową organizację ochrony interesów gospodarczych należy uważać w szczególności organizację ochrony interesów pracodawców będącą członkiem Rady Koordynacji Interesów.

Ust. (3) Wykonanie postanowień zawartych w ust. (1) zapewnia składający wniosek członek Rady Ministrów (nazywany dalej ministrem), który wykonanie powyższego zapewnia również wtedy, kiedy wniosek składa nie członek Rady Ministrów, lecz inny organ lub inna osoba do tego uprawniona.

Ust. (4) Jeżeli prawo do zadecydowania o wniosku gospodarczym przysługuje ministrowi, to przed podjęciem decyzji winien on zasięgnąć opinii organizacji określonych w ust. (1). W pozostałych sprawach podlegających kompetencjom ministra należy stosować odpowiednio przepisy dotyczące wniosków gospodarczych wnoszonych do Rady Ministrów.

Ust. (5) Przed złożeniem wniosku gospodarczego w lokalnej radzie samorządowej należy zasięgnąć opinii zainteresowanej organizacji ochrony interesów działającej na terenie podległym lokalnemu samorządowi, a w przypadkach określonych w § 62 - opinii właściwej terenowej izby gospodar-

czej.

Ust. (6) Wykonanie postanowień zawartych w ust. (5) zapewnia burmistrz, przewodniczący komisji rady samorządowej albo inny organ lub inna osoba uprawniona do złożenia wniosku (nazywane dalej razem burmistrzem).

Ustalenie kręgu organizacji ochrony interesów gospodarczych zainteresowanych według przedmiotu wniosku

§61

Ust. (1) Minister i burmistrz publikują we właściwym terminie, w monitorze urzędowym ministerstwa lub rady samorządowej, wykaz wniosków gospodarczych, których złożenie zaplanowano podczas roku kalendarzowego. W wykazie należy wyszczególnić przedmiot i przypuszczalny termin złożenia wniosku.

Ust. (2) W ciągu trzydziestu dni od opublikowania wykazu organizacji ochrony interesów gospodarczych mogą wskazać te wnioski, w związku z którymi oczekują zasięgnięcia ich opinii, a także mogą wydać opinię o treści wykazu i zgłosić propozycję jej uzupełnienia.

Ust. (3) Jeżeli związek składający się z organizacji ochrony interesów gospodarczych zgłasza prawo do zaopiniowania wniosku, to zgłaszający wniosek nie ma obowiązku zasięgnięcia opinii członków związku nawet w przypadku zgłoszenia przez nich takiego roszczenia w trybie zgodnym z ust. (2).

Ust. (4) W odniesieniu do wniosku gospodarczego, w związku z którym organizacja ochrony interesów gospodarczych nie skorzystała z prawa do wydania opinii w myśl ust. (2), organizacja ta może zakwestionować okoliczność, że nie zwrócono się do niej o wydanie opinii tylko w przypadku, gdy przedmiot wniosku uległ w ostatnim czasie znacznym zmianom.

Ust. (5) Składający wniosek nie ma obowiązku zasięgnięcia opinii organizacji ochrony interesów gospodarczych w związku z takim wnioskiem gospodarczym, który w sposób oczywisty - ani bezpośrednio, ani też pośrednio - nie dotyczy członków organizacji ochrony interesów gospodarczych lub prowadzonej przez nich działalności, nawet wtedy, kiedy na podstawie ust. (2) lub (4) organizacja ochrony interesów gospodarczych zażądała zwrócenia

się do niej o wydanie opinii.

Ust. (6) Jeżeli w związku z zastosowaniem ust. (5) zaistniała różnica stanowisk między składającym wniosek a odnośną organizacją ochrony interesów gospodarczych, to we wniosku należy podać również tę różnicę zdań.

Ust. (7) Postanowienia zawarte w ust. (3), (5) i (6) należy stosować odpowiednio również do inicjatyw zmierzających do sporządzenia i złożenia wniosku gospodarczego.

Ust. (8) Organizacje ochrony interesów gospodarczych należy zawiadomić we właściwym terminie również o tych wnioskach gospodarczych, które nie figurowały w wykazie wymienionym w ust. (1). Podczas dalszego postępowania należy wówczas stosować odpowiednio postanowienia zawarte w ust. (2)-(6) z tą różnicą, że w uzasadnionych przypadkach można wyznaczyć krótszy od podanego w ust. (2) termin dla zgłoszenia swojego zainteresowania przez organizacje ochrony interesów gospodarczych. W przypadkach niezmiernie pilnych składający wniosek w związku z wnioskiem nie figurującym w wykazie, odstępując od postępowania określonego w ust. (2), zwraca się o wydanie opinii do tych organizacji ochrony interesów gospodarczych, których zainteresowanie w tym zakresie może być prawdopodobne.

Wnioski dotyczące izb gospodarczych

§62

Ust. (1) Izba gospodarcza wydaje opinie o wnioskach gospodarczych związanych z jej zadaniami.

Ust. (2) Nie ma potrzeby zasięgnięcia opinii izby gospodarczej w odniesieniu do wniosków, które dotyczą wyłącznie interesów wykonawcy jakiegoś zawodu bądź interesów pracodawców lub pracobiorców.

Ust. (3) Postanowienia zawarte w ust. (1) i (2) należy stosować odpowiednio do inicjatyw izby w związku z opracowaniem i złożeniem wniosku.

Tryb opiniowania

§63

Ust. (1) W sprawie zaopiniowania projektu wniosku minister lub burmistrz zwraca się do organizacji ochrony interesów gospodarczych określonych postanowieniami zawartymi w § 61 oraz, w zakresie określonym w § 62, do odnośnej izby gospodarczej.

Ust. (2) Termin wydania opinii winien być wyznaczony w taki sposób, aby z uwagi na objętość wniosku opiniujący mógł wydać uzasadnioną opinię i aby opinia ta mogła być uwzględniona podczas sporządzania wniosku.

Ust. (3) Na uwagi zgłoszone do projektu wniosku należy udzielić odpowiedzi merytorycznej.

Ust. (4) Jeżeli różnice opinii są znaczne, to należy o tym poinformować we wniosku Radę Ministrów lub radę samorządową.

Ust. (5) Minister bada inicjatywę ogólnokrajowej organizacji ochrony interesów gospodarczych lub ogólnokrajowej izby gospodarczej w sprawie sporządzenia i złożenia wniosku gospodarczego i w związku z tą inicjatywą udziela odpowiedzi merytorycznej. O inicjatywie - nawet w przypadku jej odrzucenia - należy poinformować Radę Ministrów lub - w przypadku inicjatywy dotyczącej wydania ustawy - marszałka Parlamentu oraz właściwą komisję parlamentarną.

Ust. (6) Burmistrz bada inicjatywę działającej na terenie podległym lokalnemu samorządowi organizacji ochrony interesów gospodarczych lub terenowej izby gospodarczej w sprawie sporządzenia i złożenia wniosku gospodarczego i w związku z tą inicjatywą udziela odpowiedzi merytorycznej. O inicjatywie - nawet w przypadku jej odrzucenia - należy poinformować radę samorządową.

Ust. (7) W przypadku stwierdzenia przez organizację ochrony interesów gospodarczych lub przez izbę gospodarczą naruszenia przepisów ustanowionych w niniejszym rozdziale, wymieniona organizacja może wystąpić z wnioskiem o podjęcie odpowiednich działań do Rady Ministrów, do marszałka Parlamentu i do właściwej komisji parlamentarnej bądź do lokalnej rady samorządowej lub do pełnomocnika Republiki [odpowiednika wojewody]. O podjętych działaniach lub o odstąpieniu

od takich działań należy, podając przyczyny, poinformować we właściwym terminie organizację ochrony interesów gospodarczych lub izbę gospodarczą.

***Stosunek między wykonywaniem uprawnień w zakresie
ochrony interesów gospodarczych i innych interesów***

§64

Postanowienia zawarte w §§ 60-63 nie odnoszą się do obowiązku stosowania przepisów ustanowionych dla zainteresowanych organizacji społecznych i organizacji ochrony interesów w ustawie o pracy legislacyjnej, dla ogólnokrajowych organizacji ochrony interesów spółdzielczości w ustawie o spółdzielniach, dla kontaktów tytułem prawa pracy w kodeksie pracy i w ustawie o statusie prawnym pracowników publicznych oraz dla przyjmowania skarg i wniosków w ustawie o samorządach lokalnych.

**Rozdział VIII
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE**

Przepisy ogólne

§65

Izby gospodarcze należy tworzyć zgodnie z postanowieniami zawartymi w niniejszym rozdziale. Podczas tworzenia izb postanowienia zawarte w innych rozdziałach winny być stosowane wtedy, kiedy przepisy zawarte w niniejszym rozdziale nie stanowią inaczej.

Tworzenie terenowych izb gospodarczych

§66

Ust. (1) W celu przygotowania procesu tworzenia terenowych izb gospodarczych we wszystkich województwach i w mieście stołecznym należy powołać tymczasowe komitety organizacyjne izb (nazywane dalej

komitetami). Ogólnokrajowe organizacje ochrony interesów gospodar-

czych mogą powołać ogólnokrajową komisję doradcą dla udzielenia pomocy podczas przygotowań do utworzenia izb gospodarczych. Ogólnokrajowa komisja doradcza może wydawać zalecenia dla komitetów, a w kwestiach spornych komitety mogą zwrócić się do komisji z prośbą o zajęcie stanowiska.

Ust. (2) Podczas tworzenia izb handlowych i przemysłowych, izb rzemieślniczych i izb rolniczych należy powołać dla każdego rodzaju izby oddzielny komitet. Tak powołane komitety mogą ze sobą współpracować.

Ust. (3) Organizacje ochrony interesów gospodarczych mające siedzibę w województwie (w mieście stołecznym) lub ogólnokrajowe organizacje ochrony interesów gospodarczych liczące co najmniej dziesięciu członków mających siedzibę w województwie (mieście stołecznym) mogą w ciągu 15 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy pisemnie zawiadomić naczelnego sekretarza urzędu wojewódzkiego bądź urzędu stołecznego lub sekretarza urzędu miasta wojewódzkiego o tym, czy pragną uczestniczyć w pracach komitetów. Zawiadomienie to winno wskazać rodzaj izby gospodarczej, w założeniu której zainteresowana jest dana organizacja ochrony interesów gospodarczych.

Ust. (4) Naczelny sekretarz urzędu wojewódzkiego - wspólnie z sekretarzem urzędu miasta wojewódzkiego - lub naczelny sekretarz urzędu miasta stołecznego zwołuje zebrania założycielskie komitetów w ciągu 45 dni od wejścia w życie ustawy.

Ust. (5) Na zebrania założycielskie komitetów należy zaprosić te organizacje ochrony interesów gospodarczych, które zawiadomiły o swoim zainteresowaniu w utworzeniu danego rodzaju izby gospodarczej.

Ust. (6) Podczas zebrania założycielskiego zaproszone organizacje ochrony interesów gospodarczych wybierają przewodniczącego i członków komitetu. Do komitetu należy wybrać jedenastu członków - siedmiu spośród kandydatów wystawionych przez organizacje ochrony interesów gospodarczych mające siedzibę w województwie (w mieście stołecznym) i czterech spośród kandydatów wystawionych przez ogólnokrajową organizację ochrony interesów gospodarczych. Ogólnokrajowa organizacja ochrony interesów gospodarczych może wystawić swojego kandydata wtedy, kiedy wśród jej członków nie ma organizacji ochrony interesów gospodarczych mającej sie-

dzibę w województwie lub kiedy do komitetu nie wybrano kandydata takiej organizacji członkowskiej. W posiedzeniach komitetu mogą uczestniczyć z głosem doradczym przedstawiciele zaproszonych na zebranie założycielskie organizacji ochrony interesów gospodarczych, jeżeli ich własni kandydaci lub kandydaci ich organizacji członkowskich nie zostali wybrani do komitetu.

Ust. (7) Komitety same ustalają swój tryb pracy. W posiedzeniach komitetów uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele wojewódzkiej (stołecznej) rady samorządowej oraz ministra sprawującego nadzór nad przestrzeganiem prawa.

Ust. (8) Zebranie założycielskie lub komitet ma zdolność podejmowania uchwał wtedy, kiedy obecna jest więcej niż połowa zaproszonych organizacji ochrony interesów gospodarczych lub członków komitetu. Jeżeli zebranie założycielskie lub komitet nie były zdolne do podejmowania uchwał, to zwołuje się następne posiedzenie, podczas którego w sprawach objętych pierwotnym porządkiem dziennym mają one zdolność podejmowania uchwał niezależnie od liczby obecnych.

Ust. (9) Uchwały zebrania założycielskiego i komitetu podejmowane są więcej niż połową głosów obecnych. Podczas zebrania założycielskiego lub posiedzenia komitetu jeden głos przysługuje każdej zaproszonej organizacji ochrony interesów gospodarczych lub każdemu członkowi komitetu.

§67

Ust. (1) Komitety po uzgodnieniu między sobą sporządzają listę członków poszczególnych terenowych izb gospodarczych. Na wniosek komitetów, biuro rejestrów handlowych i informacji o firmach powołane przez ministra sprawiedliwości, sekretarz urzędu miejscowego i państwowe władze podatkowe dostarczają im poza kolejnością potrzebne dane. Podczas dostarczania danych należy postępować zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych podatkowych i handlowych. W odniesieniu do listy członków należy stosować postanowienia zawarte w § 27 ust. (2).

Ust. (2) Komitety po uzgodnieniu między sobą podejmują decyzję o tymczasowym zakwalifikowaniu tych organizacji gospodarczych, które mogą wybrać między członkostwem w izbie rzemieślniczej a członkostwem w

izbie rolniczej.

Ust. (3) Komitety przesyłają listę członków poszczególnych terenowych izb gospodarczych samorządom osiedlowym województwa (miasta stołecznego).

Ust. (4) Lista członków winna być przez 10 dni wyłożona do wglądu publicznego w pomieszczeniu urzędowym samorządu osiedlowego.

Ust. (5) Organizacja gospodarcza mogąca wybrać między członkostwem w izbie rzemieślniczej a członkostwem w izbie rolniczej i nie zgadzająca się z tymczasowym jej zakwalifikowaniem może w okresie wyłożenia listy członków do wglądu publicznego zawiadomić komitet o rodzaju - innym od jej [tymczasowego] zakwalifikowania - izby gospodarczej, do której pragnie należeć. W takim przypadku organizację gospodarczą należy przenieść do wskazanego przez nią rodzaju izby, pod warunkiem, że niniejsza ustawa nie wyklucza wyboru takiej izby.

Ust. (6) Zastrzeżenie związane z listą członków należy zgłosić na piśmie w okresie wyłożenia listy do wglądu publicznego. Zastrzeżenie uznane za nieuzasadnione komitet przekazuje w terminie nie przekraczającym trzech dni lokalnemu sądowi działającemu w siedzibie województwa.

Ust. (7) Sąd wydaje w trybie niespornym postanowienie o zastrzeżeniu w ciągu trzech dni od otrzymania go. Jeżeli sąd uzna zastrzeżenie za uzasadnione, to zarządza poprawienie listy członków, w przeciwnym przypadku zastrzeżenie oddala. Przeciwno postanowieniu sądu nie można wnieść dalszej skargi lub odwołania.

Ust. (8) W dniu wydania postanowienia sąd informuje o nim komitet i zgłaszającego zastrzeżenie.

§68

Ust. (1) W związku z ustaleniem rzemieślniczego charakteru działalności gospodarczej (§ 8 ust. (4)) komitety zasięgają opinii ogólnokrajowej organizacji ochrony interesów związków rzemiosła oraz ogólnokrajowej komisji doradczej.

Ust. (2) Podczas sporządzania listy członków (§ 67 ust. (1)) i tymczasowego zakwalifikowania (§ 67 ust. (1)) komitety ustalają na podstawie ust. (3), czy działalność handlowa lub usługowa jest bezpośrednio związana z

działalnością rzemieślniczą lub rolniczą (§ 10 ust. (1)).

Ust. (3) Działalność handlowa jest bezpośrednio związana z działalnością rzemieślniczą lub rolniczą wtedy, kiedy powstają lub są sprzedawane takie towary, bez których zbyt towarów powstałych w wyniku działalności rzemieślniczej lub rolniczej nie byłby możliwy lub byłby możliwy tylko w istotnie mniej korzystnych warunkach. Działalność usługowa jest bezpośrednio związana z działalnością rzemieślniczą lub rolniczą wtedy, kiedy bez wymienionych usług zbyt towarów powstałych w wyniku takiej działalności nie byłby możliwy lub byłby możliwy tylko w istotnie mniej korzystnych warunkach.

§69

Ust. (1) W izbie handlowej i przemysłowej utworzyć należy siedem wydziałów tymczasowych.

Ust. (2) W terenowej izbie handlowej i przemysłowej organizacje gospodarcze o przeważającym udziale państwowym tworzą dwa wydziały tymczasowe, z których jeden tworzą organizacje gospodarcze wykonujące usługi publiczne. Udział państwowy jest przeważający wtedy, kiedy co najmniej pięćdziesiąt procent akcji, udziałów lub głosów zapewniających dysponowanie majątkiem organizacji gospodarczej pozostaje w gestii państwa.

Ust. (3) Prawa właściciela państwowego w rozumieniu ust. (2) wykonuje Państwowa Agencja Przekształceń Własnościowych, Państwowy Zarząd Mienia S.A, minister upoważniony do sprawowania praw właściciela, centralna instytucja budżetowa oraz powołana przez te organa lub osoby jednoosobowa spółka gospodarcza.

Ust. (4) W terenowej izbie handlowej i przemysłowej po jednym wydziale tymczasowym tworzą organizacje gospodarcze nie podlegające ust. (2), których kapitał własny

- a) nie przekracza jednego miliona forintów;
- b) wynosi więcej niż jeden milion, lecz nie przekracza pięciu milionów forintów;
- c) wynosi więcej niż pięć milionów, lecz nie przekracza dwudziestu milionów forintów;
- d) wynosi więcej niż dwadzieścia milionów, lecz nie przekracza pięć-

dziesięciu milionów forintów;

e) wynosi więcej niż pięćdziesiąt milionów forintów.

Ust. (5) Do wykazania kapitału własnego zgodnie z postanowieniami zawartymi w ust. (4) należy stosować ustawę o rachunkowości, przyjmując za podstawę sprawozdanie za rok kalendarzowy poprzedzający wejście w życie niniejszej ustawy.

Ust. (6) W terenowej izbie rzemieślniczej należy powołać następujące wydziały tymczasowe:

a) budownictwa,

b) przemysłu metalowego,

c) przemysłu drzewnego,

d) odzieży i tkanin,

e) przemysłu spożywczego,

f) opieki zdrowotnej i pielęgnacji ciała,

g) przemysłu szklarskiego, papierniczego, ceramicznego itp.

Ust. (7) W terenowej izbie rolniczej należy powołać następujące wydziały tymczasowe:

a) uprawy roślin i ogrodnictwa,

b) hodowli zwierząt,

c) usług rolniczych na rzecz uprawy roślin, ogrodnictwa, hodowli zwierząt i działalności pomocniczej,

d) gospodarki dziką zwierzyną i związanych z nią usług,

e) gospodarki i usług leśnych,

f) rybołówstwa i związanych z nim usług,

g) gospodarki mieszanej.

Ust. (8) Podczas powoływania komitetów i wydziałów tymczasowych można, na podstawie uchwał przyjętych większością dwóch trzecich głosów, odstąpić od zaszerogowań określonych w ust. (4) pkt a)-e), ust. (6) pkt a)-g) i ust. (7) pkt a)-g).

Ust. (9) W przypadku wydziałów tymczasowych izby należy stosować odpowiednio przepisy dotyczące zdolności komitetu do podejmowania uchwał i trybu podejmowania uchwał (§ 66 ust. (8) i (9)) z tą różnicą, że wydział tymczasowy izby ma zdolność podejmowania uchwał wtedy, kiedy obecna jest więcej niż trzecia część jego członków. Wydziały tymczasowe

izb zwołują komitety. Tryb pracy wydziałów tymczasowych ustalają w pozostałych komitety.

Ust. (10) Wydziały tymczasowe wybierają delegatów na zebranie założycielskie delegatów terenowej izby gospodarczej. Poszczególne wydziały izby wybierają jednakową liczbę delegatów. Od tego postanowienia można odstąpić na podstawie więcej niż dwóch trzecich głosów członków. Kandydatów na delegatów mogą wysunąć członkowie organizacji ochrony interesów gospodarczych zaproszonych na zebranie założycielskie komitetu i członkowie wydziału tymczasowego izby.

Ust. (11) Po utworzeniu wydziałów tymczasowych komitety zostaną uzupełnione przedstawicielami wydziałów. Wydziały tymczasowe delegują do komitetów łącznie co najmniej dwa razy więcej przedstawicieli niż organizacje ochrony interesów gospodarczych. Do wyboru przedstawicieli wydziałów tymczasowych izby w komitecie należy stosować odpowiednio postanowienia zawarte w ust. (10).

Ust. (12) W odniesieniu do wniosków dotyczących spraw objętych porządkiem dziennym zebrania założycielskiego delegatów terenowej izby gospodarczej (§ 71 ust. (2)) komitety mogą zając stanowisko merytoryczne tylko po uzupełnieniu ich składu przedstawicielami wydziałów tymczasowych.

§70

Ust. (1) Równocześnie ze zwołaniem posiedzeń wydziałów tymczasowych izby komitet przygotowujący utworzenie terenowej izby rolniczej zarządza powołanie komisji rolniczych.

Ust. (2) Komisje rolnicze wybierają trzecią część delegatów na zebranie założycielskie delegatów terenowej izby rolniczej. Komitet przygotowujący utworzenie terenowej izby rolniczej może, w ramach określonych w § 49 ust. (5), odstąpić od powyższego postanowienia uchwałą przyjętą głosami ponad dwóch trzecich swoich członków.

§71

Ust. (1) Zebranie założycielskie delegatów terenowej izby rolniczej zwołuje przewodniczący komitetu. Członkowie komitetu uczestniczą w zebraniu

z głosem doradczym i prawem zgłaszania wniosków.

Ust. (2) Na zebraniu założycielskim delegatów terenowej izby rolniczej komitet składa wnioski w sprawie

a) wyboru przewodniczącego i innych osób prowadzących zebranie delegatów;

b) zatwierdzenia sprawozdania z działalności komitetu, w tym z wykorzystania dotacji budżetowej otrzymanej na pokrycie kosztów związanych z utworzeniem izby;

c) statutu;

d) budżetu na pierwszy rok [działalności] lub tymczasowych przepisów dotyczących prowadzenia budżetu izby;

e) wyboru prezesa (wiceprezesa), członków prezydium i sekretarza;

f) wyboru członków komisji rewizyjnej i komisji etycznej;

g) wyboru delegatów na zebranie delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej;

h) wyboru z grona delegatów członków komitetu przygotowującego utworzenie ogólnokrajowej izby gospodarczej.

Ust. (3) Komitet może również zwołać wspólne posiedzenie delegatów takich samych rodzajów izb kilku województw, jeżeli delegatom ma zostać zaproponowane zjednoczenie izb gospodarczych tworzonych w kilku województwach. W takim przypadku decyzję o wniosku w sprawie zjednoczenia należy podjąć po wyborach przewidzianych w ust. (2) pkt a) i przed wydaniem postanowienia w sprawach zawartych w ust. (2) pkt b)-h). O sprawach zawartych w ust. (2) pkt. b)-h) delegaci decydują następnie, zgodnie z postanowieniem w sprawie zjednoczenia, wspólnie lub osobno w poszczególnych województwach.

Ust. (4) W przypadku konieczności znacznego przeredagowania statutu zaproponowanego przez komitet, zebranie delegatów wybiera ze swojego grona trzyosobową komisję redakcyjną. Zadaniem komisji redakcyjnej jest przeredagowanie statutu. Do chwili zakończenia redakcji statutu nie można podjąć decyzji w sprawach zawartych w ust. (2) pkt d)-h) i w przypadku potrzeby należy zawiesić posiedzenie zebrania delegatów.

Ust. (5) Zebranie założycielskie delegatów wybiera dwudziestu delegatów na zebranie delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej. Wybranych

delegatów należy wyszczególnić na wyłożonej liście w kolejności według uzyskanej liczby głosów. Pierwsze miejsce na liście zajmuje delegat, który otrzymał najwięcej głosów.

Ust. (6) Podczas uchwalania statutu zebranie założycielskie delegatów może wydać postanowienie o utrzymaniu wydziałów tymczasowych izby aż do następnych wyborów delegatów. W przeciwnym przypadku prezydium terenowej izby gospodarczej winno złożyć wniosek w sprawie liczby i rodzajów wydziałów w terminie określonym przez zebranie delegatów, lecz przed upływem dwóch lat od wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ust. (7) W terenowej izbie gospodarczej trzecią część członków prezydium stanowią przedstawiciele organizacji zainteresowanych w zakresie działalności członków izby gospodarczej, mających siedzibę na obszarze właściwości terenowej izby gospodarczej, lub ogólnokrajowych organizacji ochrony interesów gospodarczych.

Ust. (8) Po zebraniu delegatów członkowie komitetu wybierają ze swojego grona przedstawicieli organizacji ochrony interesów gospodarczych delegowanych do prezydium izby gospodarczej.

§72

Ust. (1) Terenowe izby gospodarcze należy utworzyć do dnia 31 października 1994 r.

Ust. (2) Terenowe izby gospodarcze powstają z chwilą ich wpisania do rejestru sądowego z mocą wstecz do dnia uchwalenia statutu.

Ust. (3) Organizacje gospodarcze, które powstały lub rozpoczęły swoją działalność gospodarczą przed dniem określonym w ust. (2), stają się członkami izby gospodarczej z chwilą powstania terenowej izby gospodarczej.

Ust. (4) Komitety przestają istnieć z chwilą powstania terenowych izb gospodarczych.

Utworzenie ogólnokrajowych izb gospodarczych

§73

Ust. (1) Przygotowanie utworzenia ogólnokrajowej izby gospodarczej jest zadaniem komitetu (nazywanego dalej komitetem ogólnokrajowym) składającego się z delegatów, po jednym z każdej terenowej izby gospodar-

czej.

Ust. (2) Dla każdej ogólnokrajowej izby gospodarczej należy powołać osobny komitet ogólnokrajowy.

Ust. (3) Zwołanie zebrania założycielskiego komitetu ogólnokrajowego zapewnia delegat wybrany do komitetu ogólnokrajowego przez terenową izbę gospodarczą działającą w mieście stołecznym.

Ust. (4) Komitety ogólnokrajowe same ustalają swój tryb pracy.

Ust. (5) W przypadku komitetów ogólnokrajowych należy stosować odpowiednio przepisy dotyczące zdolności podejmowania uchwał i trybu ich podejmowania przez tymczasowe komitety organizacyjne powołane w celu utworzenia terenowych izb gospodarczych (§ 66 ust. (8) i (9)).

§74

Ust. (1) Zebranie założycielskie delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej jest zwoływane przez komitet ogólnokrajowy. W zebraniu założycielskim uczestniczy jednakowa liczba delegatów z wszystkich województw (również z miasta stołecznego). Komitet ogólnokrajowy może jednak, na podstawie jednogłośnej uchwały swoich członków, zmienić liczbę delegatów niektórych terenowych izb gospodarczych.

Ust. (2) Komitet ogólnokrajowy określa liczbę uczestników zebrania założycielskiego delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej, a także, na podstawie ust. (1), liczbę delegatów poszczególnych terenowych izb gospodarczych na zebranie założycielskie delegatów. Członkami zebrania założycielskiego delegatów stają się w odpowiedniej liczbie delegaci wybrani podczas zebrania założycielskiego delegatów terenowej izby gospodarczej według kolejności podanej na liście delegatów. Ta sama osoba może być delegatem tylko jednej terenowej izby gospodarczej.

Ust. (3) Podczas zebrania założycielskiego delegatów ogólnokrajowej izby gospodarczej komitet ogólnokrajowy składa wnioski w sprawie

a) wyboru przewodniczącego i innych osób prowadzących zebranie delegatów;

b) zatwierdzenia sprawozdania z działalności komitetu, w tym z wykorzystania dotacji budżetowej otrzymanej na pokrycie kosztów związanych z utworzeniem izby;

- c) statutu;
- d) budżetu na pierwszy rok lub tymczasowych przepisów dotyczących prowadzenia budżetu izby;
- e) wyboru prezesa (wiceprezesa), członków prezydium i sekretarza;
- f) wyboru członków komisji rewizyjnej i komisji etycznej;
- g) wysokości składki członkowskiej.

Ust. (4) W przypadku konieczności przeredagowania statutu zaproponowanego przez komitet ogólnokrajowy należy stosować odpowiednio przepisy dotyczące przeredagowania statutu terenowej izby gospodarczej.

Ust. (5) W prezydium ogólnokrajowej izby gospodarczej trzecią część stanowią przedstawiciele organizacji ochrony interesów gospodarczych zainteresowanych w zakresie działalności członków izby gospodarczej.

Ust. (6) Po zebraniu delegatów ogólnokrajowe organizacje ochrony interesów gospodarczych wybierają swoich przedstawicieli delegowanych do prezydium ogólnokrajowej izby gospodarczej.

§75

Ust. (1) Ogólnokrajowe izby gospodarcze należy utworzyć do dnia 31 grudnia 1994 r.

Ust. (2) Ogólnokrajowe izby gospodarcze powstają z chwilą ich wpisania do rejestru sądowego z mocą wstecz do dnia uchwalenia statutu.

Ust. (3) Terenowe izby gospodarcze stają się członkami ogólnokrajowej izby gospodarczej z chwilą powstania izby ogólnokrajowej.

Ust. (4) Komitety ogólnokrajowe przestają istnieć z chwilą powstania ogólnokrajowej izby gospodarczej.

Przepisy wspólne dotyczące utworzenia izb

§76

Podczas tworzenia izb gospodarczych delegacji, członkowie organów kolegialnych oraz prezes i inni działacze funkcyjni izby mogą być wybierani tylko na okres nie dłuższy od trzech lat.

Koszty związane z utworzeniem izby gospodarczej

§77

Ust. (1) Na pokrycie kosztów związanych z utworzeniem i działalnością izb gospodarczych do dnia 31 grudnia 1995 r., otrzymują one dotację z budżetu centralnego na warunkach określonych w ustawie o dotacjach budżetowych. Dotację budżetową związaną z utworzeniem izby należy przekazać na konto tymczasowego komitetu organizacyjnego izby lub na konto wyznaczonej przez komitet ogólnokrajowy organizacji, która zarządza przekazaną sumą w sposób wyodrębniony.

Ust. (2) Do chwili utworzenia izb gospodarczych wykorzystanie dotacji zapewniają w ich imieniu tymczasowe komitety organizacyjne izb. Podczas wykorzystania dotacji członkowie komitetu, a po utworzeniu izby jej działacze funkcyjni powinni postępować ze starannością oczekiwaną na ogół w takich sytuacjach. Za naruszenie swoich obowiązków związanych z wykorzystaniem budżetu oraz za szkody tym spowodowane odpowiadają oni zgodnie z ogólnymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności tytułem prawa cywilnego.

Ust. (3) Izby gospodarcze należy wyposażyć z majątku skarbowego w nieruchomości potrzebne do rozpoczęcia działalności. Prawa własności należy przekazać izbom gospodarczym nieodpłatnie najpóźniej do dnia 1 stycznia 1995 r. Szczegółowe warunki przekazania wymienionych nieruchomości, w tym wykaz nieruchomości przekazywanych na własność izbom gospodarczym, określa osobna ustawa.

Przepisy przejściowe dotyczące Węgierskiej Izby Gospodarczej

§78

Ust. (1) Określone w dekrete nr 11 z 1985 r. zadania Węgierskiej Izby Gospodarczej i jej terenowych organizacji członkowskich, które pokrywają się z zadaniami izb handlowych i przemysłowych określonymi w niniejszej ustawie, będą począwszy od dnia 1 stycznia 1995 r. wykonywane przez Węgierską Izbę Handlową i Przemysłową lub przez terenowe izby handlowe i przemysłowe.

Ust. (2) Prawa i obowiązki Węgierskiej Izby Gospodarczej wynikające z umów międzynarodowych, jak również z umów zawartych przez Węgierską Izbę Gospodarczą z zagranicznymi izbami gospodarczymi (handlowymi) - i związane z zadaniami izb określonymi w rozdziale IV - z dniem 1 stycznia 1995 r. przechodzą na Węgierską Izbę Handlową i Przemysłową jako na następcę prawnego.

Ust. (3) Stały sąd arbitrażowy powołany przy Węgierskiej Izbie Handlowej i Przemysłowej jest następcą prawnym sądu arbitrażowego powołanego przy Węgierskiej Izbie Gospodarczej.

Ust. (4) Węgierska Izba Gospodarcza, każda inna organizacja ochrony interesów gospodarczych lub jej terenowa organizacja członkowska może swój majątek - lub część tego majątku - przekazać bezpłatnie izbom gospodarczym w trybie zwolnionym od podatków i opłat.

Rozdział IX PRZEPISY RÓŻNE I KOŃCOWE

Używanie nazwy

§79

Ust. (1) Do używania nazwy "izba" uprawnione są tylko izby gospodarcze określone w niniejszej ustawie oraz izby zawodowe określone w osobnej ustawie.

Ust. (2) Do używania nazwy "izba" uprawnione są również te organizacje społeczne, które zostały powołane przez izby wymienione w ust.

(1) lub przez izby zagraniczne samodzielnie lub wspólnie z krajowymi w celu prowadzenia działalności związanej z zadaniami izb. Prawo do używania nazwy poświadcza izba. W przypadku założyciela zagranicznego należy również potwierdzić, że konkretna osoba założyciela uprawniona jest do używania nazwy "izba".

Ust. (3) Organizacje społeczne będące członkami izb wymienionych w ust. (1) mogą powołać się na tę okoliczność w swojej nazwie.

Ust. (4) Organizacje społeczne (stowarzyszenia) mające w swojej nazwie słowo "izba" winny w terminie do dnia 31 grudnia 1995 r. zmienić w swoim

statucie postanowienie dotyczące nazwy organizacji społecznej (stowarzyszenia) zgodnie z treścią ust. (1).

Ustalenie wykazów zawodów rzemieślniczych i rolniczych

§80

Ust. (1) Wykaz zawodów rzemieślniczych zawarty jest z ważnością do dnia 31 grudnia 1996 r. w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy.

Ust. (2) Wykaz zawodów rolniczych zawarty jest z ważnością do dnia 31 grudnia 1996 r. w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.

Ust. (3) Załączniki nr 1 i 2 do niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą w dniu 31 grudnia 1996 r.

Ust. (4) Po terminie określonym w ust. (3) wykaz zawodów rzemieślniczych ustala statut Węgierskiej Izby Rzemieślniczej.

Ust. (5) Po terminie określonym w ust. (3) wykaz zawodów rolniczych i leśnych ustala statut Węgierskiej Izby Rolniczej.

Ust. (6) Wykazy należy sporządzić w porozumieniu z pozostałymi ogólnokrajowymi izbami gospodarczymi po zasięgnięciu opinii zainteresowanych ogólnokrajowych organizacji ochrony interesów gospodarczych.

Ust. (7) Wykaz zawodów rzemieślniczych oraz wykaz zawodów rolniczych i leśnych należy opublikować w Węgierskim Dzienniku Ustaw.

Ust. (8) Z uwagi na postęp naukowo-techniczny i na zmiany struktury gospodarki Węgierska Izba Rzemieślnicza bądź Węgierska Izba Rolnicza co dwa lata sprawdza wykaz zawodów rzemieślniczych bądź rolniczych i w przypadku potrzeby zmienia go. Do procedury kontroli i zmiany wykazu oraz publikacji zmienionego wykazu należy stosować odpowiednio postanowienia zawarte w ust. (6) i (7).

§81

Ust. (1) Tam, gdzie przepis prawny wymienia Węgierską Izbę Gospodarczą, należy przez to rozumieć ogólnokrajową izbę gospodarczą.

Ust. (2) Tam, gdzie przepis prawny wymienia izbę gospodarczą, należy przez to rozumieć terenową i ogólnokrajową izbę gospodarczą określoną w niniejszej ustawie.

Wejście w życie

§82

Ust. (1) Niniejsza ustawa wchodzi w życie - z wyjątkami określonymi w ust. (2) - w piętnastym dniu po jej ogłoszeniu.

Ust. (2) § 16 pkt a) oraz § 54 ust. (4) wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1996 r., jednak członek terenowej izby gospodarczej może podjąć się płacenia składek począwszy od dnia 1 stycznia 1996 r.

Upoważnienia

§83

Ust. (1) Rada Ministrów otrzymuje upoważnienie do wydania rozporządzenia koniecznego w związku z zadaniami izby gospodarczej określonymi w rozdziale IV niniejszej ustawy.

Ust. (2) Rada Ministrów otrzymuje upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego, w ramach przepisów ustanowionych w niniejszej ustawie dla przedsiębiorców indywidualnych mających zezwolenie na prowadzenie przedsięwzięcia, szczegółowe przepisy dotyczące powstania i wygaśnięcia stosunku członkowskiego w izbie gospodarczej przedsiębiorców indywidualnych prowadzących przedsięwzięcie medyczne lub socjalne.

Ust. (3) Do dnia 30 czerwca 1995 r. Rada Ministrów przeprowadzi z udziałem ogólnokrajowych izb gospodarczych przegląd zadań publicznych związanych z gospodarką i określi, które z tych zadań, poza określonymi w rozdziale IV niniejszej ustawy, należałoby wykonywać za pośrednictwem samorządu izb gospodarczych oraz złoży z tego sprawozdanie Parlamentowi lub, w przypadku potrzeby, wniesie projekt ustawy. Sprawozdanie winno zawierać ocenę, w jakim stopniu wykonywanie przez izby gospodarcze niektórych zadań publicznych związanych z gospodarką może zmniejszyć obowiązki płatnicze przewidziane dla organizacji gospodarczych tytułem udziału w pokrywaniu kosztów finansowanych z podystymów budżetu państwa.

Zmiany przepisów prawnych

§84

Ust. (1) Równocześnie z wejściem w życie niniejszej ustawy

a) § 10 ustawy nr XI z 1988 r. o centralnym funduszu postępu technicznego uzupełnia się nowym ust. (4), a dotychczasowy ust. (4) otrzymuje numer (5):

"Ust. (4) W odniesieniu do opracowania systemu konkursowego i do głównych kierunków wykorzystania należy zasięgnąć opinii ogólnokrajowych izb gospodarczych".

b) § 2 ust. (1) ustawy nr V z 1990 r. o przedsiębiorczości indywidualnej (nazywanej dalej ustawą o przedsiębiorczości indywidualnej) zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (1) W rozumieniu niniejszej ustawy przedsięwzięciem indywidualnym jest działalność osoby fizycznej zaliczającej się według przepisów dewizowych do kategorii krajowców (nazywanej dalej krajowcem). W myśl niniejszej ustawy działalnością gospodarczą jest działalność produkcyjna lub usługowa prowadzona na zasadach zarobkowych w zamian za równowartość w celu uzyskania dochodu i majątku".

c) § 4 ust. (3) ustawy o przedsiębiorczości indywidualnej zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (3) Zgłoszenie następuje poprzez wypełnienie przez indywidualnego przedsiębiorcę formularza służącego do tego celu. W zgłoszeniu należy zawrzeć oświadczenie podające izbę gospodarczą, której członkiem chce zostać lub którą wybiera przedsiębiorca indywidualny. Zgłoszenie poświadczone przez sekretarza urzędu gminnego, miejskiego lub dzielnicowego w mieście stołecznym (nazywanego dalej sekretarzem) jest legitymacją przedsiębiorcy".

d) § 7 ust. (3) ustawy o przedsiębiorczości indywidualnej zastępuje się nowym ust. (4), a dotychczasowy ust. (4) otrzymuje nowy numer (5):

"Ust. (3) Sekretarz urzędu zawiadamia zainteresowaną izbę gospodarczą o wydaniu zezwolenia na działalność przedsiębiorczą, o zmianie siedziby (adresu zakładu) lub rodzaju bądź zakresu działalności przedsiębiorcy indywidualnego oraz o wygaśnięciu prawa do wykonywania działalności przedsiębiorcy indywidualnego poprzez podanie danych zawartych w legitymacji".

e) § 12 ust. (1) drugie zdanie ustawy o przedsiębiorczości indywidualnej zastępuje się następującym zdaniem:

"Na szyldzie firmowym należy podać nazwisko i imię przedsiębiorcy indywidualnego, jego siedzibę, jeżeli mieści się ona w innym miejscu niż sklep, jednostka produkcyjna lub punkt usługowy, jak również izbę gospodarczą, której przedsiębiorca indywidualny jest członkiem".

f) § 31 ust. (1) ustawy nr LXXXVI z 1990 r. o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku (nazywanej dalej ustawą o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku) zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (1) Władza sprawująca nadzór nad konkurencją, izba gospodarcza lub organizacja ochrony interesów konsumentów może wszcząć proces przeciwko osobie powodującej swoją sprzeczną z prawem działaniem

nej wielkości w celu dochodzenia roszczeń konsumentów tytułem prawa cywilnego nawet wtedy, kiedy nie można ustalić tożsamości poszkodowanych konsumentów".

g) § 35 ust. (2) ustawy o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (2) W uzasadnionych przypadkach władza sprawująca nadzór nad konkurencją wysłucha bądź, na prośbę strony zainteresowanej, winna wysłuchać opinii organizacji zawodowej ochrony interesów stron zainteresowanych w sprawie, jak również izby gospodarczej, do której należą strony".

h) § 36 ust. (4) ustawy o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku za-

stępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (4) Podczas dochodzenia należy zasięgnąć informacji od innych przedsiębiorców oraz od izb gospodarczych i organizacji społecznych, które winny udzielić potrzebnych informacji i udostępnić wymagane dokumenty".

i) § 42 ustawy o zakazie nieuczciwego zachowania na rynku uzupełnia się następującym nowym ust. (2), a obecny ust (2) otrzymuje numer (3):

"Ust. (2) Władza sprawująca nadzór nad konkurencją może zwrócić się z pozwem do sądu, jeżeli ogólnokrajowa izba gospodarcza wystąpi z takim wnioskiem i jeżeli można stwierdzić istnienie warunków określonych w ust. (1) pkt a)".

j) § 10 ustawy nr LXXXVII z 1990 r. o ustalaniu cen uzupełnia się następującym nowym ust. (2), a obecny ust. (2) otrzymuje numer (3):

"Ust. (2) Na wniosek czynników ustalających ceny urzędowe ogólnokrajowa izba gospodarcza udziela informacji o obrocie handlowym i o warunkach cenowych dotyczących wyrobów i usług wymienionych we wniosku".

k) § 16 ustawy nr XCI z 1990 r. o trybie opodatkowania uzupełnia się następującym ust. (7):

"Ust. (7) Jeżeli państwowa władza podatkowa wpisała do ewidencji i zaopatrzyła w numer podatkowy osobę fizyczną prowadzącą bez legitymacji przedsiębiorcy rolniczą działalność produkcyjną i związane z nią usługi (przedsiębiorcę rolnego), to zawiadamia [o tym] właściwą terenową izbę rolniczą, podając siedzibę (adres zakładu) lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, jak również zawiadamia izbę rolniczą o zmianie siedziby (adresu zakładu) lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy rolnego i o zmianie rodzaju prowadzonej przez niego działalności podlegającej opodatkowaniu".

l) § 5 ust. (1) pkt d) ustawy nr XCIII z 1990 r. o opłatach zastępuje się następującym postanowieniem:

(Od opłat całkowicie zwolnione są:)

"d) organizacje społeczne i korporacje publiczne".

m) ustawę nr XVI z 1991 r. o koncesjach uzupełnia się następującym § 7/A:

"§ 7/A Przed rozpisaniem przetargu na przyznanie w drodze umowy koncesyjnej prawa do wykonywania wymagających koncesji rodzajów działalności określonych w § 1 ust (1) pkt a), c), d), f) i j)-m) należy również zasięgnąć opinii właściwej izby gospodarczej".

n) § 39 ustawy nr XC z 1991 r. o podatku dochodowym od osób prywatnych uzupełnia się następującym ust. (11):

"Ust. (11) Osoba prywatna prowadząca samodzielną działalność jako członek terenowej izby gospodarczej może sumę składki członkowskiej w izbie gospodarczej, określonej zgodnie z ustawą o izbach gospodarczych, płatnej i opłaconej w danym roku podatkowym, odliczyć od podatku obliczonego od dochodu pochodzącego z samodzielnej działalności, lecz najwyżej w wysokości do 5%".

o) § 2 ust. (1) pkt g) ustawy nr LXXXVI z 1991 r. o spółkach (nazywanej dalej ustawą o spółkach) zastępuje się następującym postanowieniem:

(W rozumieniu niniejszej ustawy krajowym podmiotem podatkowym jest)

"g) spółdzielnia mieszkaniowa, organizacja społeczna, korporacja publiczna, fundacja (w tym również jednostki organizacyjne organizacji społecznych, korporacji publicznych i kościołów wyposażone przez statut lub akt założycielski fundacji w osobowość prawną) i spółka wodna, jeżeli uzyskuje przychody z działalności przedsiębiorczej w danym roku podatkowym lub rozlicza nakłady w tym roku, jak również kasa dobrowolnych ubezpieczeń wzajemnych, jeżeli uzyskuje przychody z uzupełniającej działalności gospodarczej w danym roku podatkowym lub rozlicza nakłady w tym roku".

p) ustawę o spółkach uzupełnia się po § 13 następującym § 13/A:

"§ 13/A Członkowi izby gospodarczej przysługuje ulga podatkowa w wysokości składki członkowskiej określonej według ustawy o izbach gospo-

darczych, płatnej i opłaconej w danym roku podatkowym, lecz najwyżej 5%".

Ust. (2) Równocześnie z wejściem w życie niniejszej ustawy

a) § 56 ustawy nr XXXVIII z 1992 r. o budżecie państwa zastępuje się następującym postanowieniem:

"§ 56 Parlament co kwartał sprawdza uzasadnienie działalności funduszu i decyduje o dalszej działalności funduszu. W przypadku funduszu o przeznaczeniu związanym z gospodarką Parlament winien zostać poinformowany o opinii izby gospodarczej, dotyczącej uzasadnienia i dalszej działalności funduszu".

b) § 6 ust. (2) ustawy nr LXXXIII z 1992 r. o wyodrębnionych państwowych funduszach pieniężnych (nazywanej dalej ustawą o funduszach państwowych) zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (2) Przewodniczącym Komisji Międzyresortowej jest minister współpracy gospodarczej z zagranicą lub osoba przez niego wyznaczona, natomiast członków tej komisji mianują minister spraw wewnętrznych, minister rolnictwa, minister przemysłu i handlu, minister komunikacji, łączności i gospodarki wodnej, minister pracy, minister zdrowia i opieki społecznej, minister finansów, przewodniczący Ogólnokrajowego Komitetu Postępu Technicznego oraz prezes Narodowego Banku Węgierskiego. Po jednym członku Komisji Międzyresortowej reprezentuje następnie ogólnokrajowe izby gospodarcze".

c) § 24 ustawy o funduszach państwowych zastępuje się następującym postanowieniem:

"§ 24 Podczas rozpatrywania dotacji powyżej 50 milionów forintów ministerstwo zasięga opinii ministerstwa rolnictwa, ministerstwa przemysłu i handlu, ministerstwa komunikacji, łączności i gospodarki wodnej, ministerstwa spraw zagranicznych, ministerstwa oświaty i kultury, ministerstwa zdrowia i opieki społecznej, ministerstwa finansów, Ogólnokrajowego Komitetu Postępu Technicznego oraz ogólnokrajowych izb gospodarczych, których przedstawiciele wchodzi w skład Komisji Międzyresortowej".

d) § 45 ustawy o funduszach państwowych uzupełnia się następującym ust. (2), a obecne ust. (2) i (3) otrzymują numery (3) i (4):

"Ust. (2) W związku z wykorzystaniem funduszu na cele określone w § 41 pkt a)-c) minister zasięga wniosku i opinii zainteresowanych izb gospodarczych".

e) § 55 ust. (2) ustawy o funduszach państwowych zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (2) Członkami komisji są przedstawiciele wyznaczeni przez ministra ochrony środowiska i gospodarki przestrzennej, ministra finansów, ministra pracy, ministra spraw wewnętrznych, ministra przemysłu i handlu, ministra rolnictwa, ministra komunikacji, łączności i gospodarki wodnej, ministra zdrowia i opieki społecznej, ministra współpracy gospodarczej z zagranicą oraz ogólnokrajowe izby gospodarcze, jak również właściwy pełnomocnik Republiki, właściwa terenowa izba gospodarcza oraz przedstawiciel AFI".

f) § 4 ust. (2) ustawy nr LXXXVIII z 1992 r. o funduszach rolnych zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (2) W opracowaniu szczegółowych warunków związanych z wykorzystaniem funduszu uczestniczy Węgierska Izba Rolnicza oraz zainteresowane organizacje ochrony interesów i organizacje zawodowe w ramach określonych w szczegółowych przepisach dotyczących poszczególnych funduszy. Zgodnie z treścią odnośnych rozporządzeń Węgierskiej Izby Rolniczej przysługuje w związku z wykorzystaniem funduszy prawo do opiniowania i zatwierdzania".

g) § 5 ust. (3) ustawy nr VI z 1993 r. o trybie pracy na rynku rolnym zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (3) Jeżeli niniejsza ustawa nie postanawia inaczej, to w pracach komisji uczestniczą jako stali zaproszeni goście z głosem doradczym dwaj przedstawiciele organizacji społecznych reprezentujących interesy producentów, przetwórców i dystrybutorów, jeden przedstawiciel Węgierskiej Izby Rolniczej oraz jeden przedstawiciel organów ochrony interesów konsumentów".

h) § 7 ust. (2) pkt b) ustawy nr XLVI z 1993 r. o statystyce (nazywanej dalej ustawą o statystyce) zastępuje się następującym postanowieniem:

(W skład Ogólnokrajowej Rady Statystycznej wchodzi)

"b) dwaj przedstawiciele wyznaczeni przez organa ochrony interesów pracodawców, po jednym przedstawicielu każdej ogólnokrajowej izby gospodarczej, jeden przedstawiciel wyznaczony przez organa ochrony interesów pracobiorców oraz trzech przedstawicieli lokalnej rady samorządowej".

i) § 15 ust. (2) ustawy o statystyce zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (2) Jeżeli ogólnokrajowa izba gospodarcza lub organ administracji o zasięgu ogólnokrajowym nie wchodzący w skład urzędowej służby statystycznej pragnie przeprowadzić w celach statystycznych zbiórkę danych połączoną z obowiązkiem dostarczenia danych, to w celu włączenia do ogólnokrajowego programu zbierania danych statystycznych zamiar taki musi zostać zgłoszony we właściwym według przedmiotu zbieranych danych organie urzędowej służby statystycznej, który zgłoszenie to załącza do wniosku zgodnego z § 11 ust (2)".

j) § 21 ust. (3) ustawy o statystyce zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (3) Na życzenie organu wchodzącego w skład urzędowej służby statystycznej obowiązek dostarczenia danych określonych w ust. (1) obciąża również ogólnokrajowe izby gospodarcze oraz organa administracji o zasięgu ogólnokrajowym nie wchodzące w skład urzędowej służby statystycznej w zakresie zbierania danych w ramach ogólnokrajowego programu zbierania danych".

k) § 56 ust. (1) ustawy nr LXXVI z 1993 r. o kształceniu zawodowym zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (1) Zawarte w ustawie postanowienia dotyczące izb gospodarczych oraz przepisy o kształceniu praktycznym na podstawie umowy o szkoleniu uczniów należy stosować po utworzeniu izb gospodarczych".

l) § 56 ust. (2) ustawy nr LXXVI z 1993 r. o kształceniu zawodowym

zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (2) Kształcenie praktyczne na podstawie umowy o szkoleniu uczniów może rozpocząć się po raz pierwszy w roku szkolnym następującym po utworzeniu izb gospodarczych".

§85

Równocześnie z wejściem w życie niniejszej ustawy

a) § 5 ust. (1) pkt b) dekretu nr 2 z 1978 r. o wprowadzeniu i wykonaniu ustawy nr IV z 1977 r. o nowelizacji i ujednoczeniu tekstu kodeksu cywilnego zastępuje się następującym postanowieniem:

(Do zaskarżenia przed sądem ogólnych warunków umowy uprawnione są:)

"b) izba gospodarcza i organizacje ochrony interesów gospodarczych".

b) § 17 dekretu nr 23 z 1989 r. o rejestrze handlowym i o nadzorze sądowym nad firmami (nazywanego dalej dekretem o rejestrze handlowym) uzupełnia się następującym ust. (4):

"Ust. (4) Poprzez przesłanie odnośnego postanowienia sąd rejestracyjny zawiadamia zainteresowaną izbę gospodarczą o zarejestrowaniu i skreśleniu z rejestru, o zmianie siedziby lub zakresu działalności firmy oraz o odrzuceniu prośby o zarejestrowanie".

c) § 19 ust. (3) dekretu o rejestrze handlowym zastępuje się następującym postanowieniem:

"Ust. (3) Postępowanie przed sądem rejestracyjnym może wszcząć prokurator, minister (prezes centralnego urzędu), kierownik organu administracyjnego uprawnionego do kontroli działalności firmy, działacz funkcyjny upoważniony przez zainteresowaną izbę gospodarczą, szef organu założycielskiego (powołującego) oraz osoba, która posiada interes prawny w przeprowadzeniu postępowania".

Przepisy tracące moc obowiązującą

§86

Ust. (1) Równocześnie z wejściem w życie niniejszej ustawy moc obowiązującą tracą

- a) § 2 ust. (3) ustawy o przedsiębiorczości indywidualnej;
- b) § 25 ust. (4) pkt c) dekretu o rejestrze handlowym, część tekstu: "oraz wykaz rodzajów działalności wymagających uzyskania zezwolenia".

Ust. (2) W dniu 1 stycznia 1995 r. moc obowiązującą traci dekret nr 11 z 1985 r. o Węgierskiej Izbie Gospodarczej oraz dekret nr 17 z 1987 r. o nowelizacji powyższego dekretu, jak również dekret nr 22 z 1989 r. o kolejnej nowelizacji powyższego dekretu oraz § 1 ust. (2) ustawy nr XVII z 1991 r.

Prezydent Republiki
Arpad Göncz wr.

Przewodniczący Parlamentu
György Szabad wr.

Załącznik nr 1
do ustawy nr XVI z 1994 r.

Wykaz zawodów rzemieślniczych

I. BUDOWNICTWO

1. Murarz
2. Betoniarz
3. Zdun, specjalność: paleniska i kominy
4. Zdun, specjalność: piece kaflowe
5. Zdun, specjalność: piece piekarnicze i kominki
6. Ceramik budowlany
7. Stolarz budowlany
8. Szklarz budowlany
9. Dekarz
10. Blacharz
11. Posadzkarz
12. Cieśla, specjalność: podłogi
13. Tynkarz budowlany
14. Wykonawca robót ze sztucznego kamienia
15. Rzeźbiarz budowlany
16. Brukarz podłogowy
17. Oczyszczacz budynków (powierzchni, od zewnątrz)
18. Wykonawca izolacji (cieplnej, przeciwwilgociowej)
19. Kamieniarz
20. Restaurator kamienia
21. Restaurator sztucznego kamienia i mozaik
22. Wytwórca surowych wyrobów ceramicznych
23. Malarz pokojowy i tapeciaryz
24. Konserwator urządzeń grzewczych i kominiarz
25. Cieśla, specjalność: rusztowania
26. Monter wyciągów
27. Studniarz
28. Cykliniarz i lakiernik parkietów

29. Wykonawca boazerii i parkietów
30. Rzeźbiarz gipsu i terakoty
31. Wykonawca izolacji przewodów do przepływu kwasów

II. PRZEMYSŁ METALOWY

32. Spawacz
33. Ślusarz maszynowy
34. Ślusarz karoserii
35. Ślusarz lekkich konstrukcji
36. Ślusarz konstrukcji żelaznych i metalowych
37. Ślusarz elektryk
38. Narzędziowiec
39. Tokarz
40. Szlifierz
41. Frezer
42. Monter rowerowy
43. Mechanik maszyn biurowych i urządzeń techniki obliczeniowej
44. Monter samochodowy
45. Elektryk samochodowy
46. Mechanik maszyn rolniczych
47. Monter przyrządów mechanicznych
48. Mechanik maszyn dziewiarskich i maszyn do szycia
49. Mechanik maszyn przemysłu tekstylnego i odzieżowego
50. Monter i konserwator przyrządów
51. Monter wodociągów i instalacji wodnych
52. Monter przewodów i instalacji gazowych
53. Monter centralnego ogrzewania i klimatyzacji
54. Monter urządzeń silnoprządowych
55. Elektromonter budowlany
56. Monter maszyn i urządzeń elektrycznych
57. Nawijacz
58. Elektromechanik

59. Mechanik urządzeń elektronicznych
60. Mechanik telekomunikacyjny
61. Elektromechanik sprzętu gospodarstwa domowego
62. Tele- i radiomechanik
63. Zegarmistrz
64. Grawer
65. Rytownik
66. Galwanizer, oksyder i szlifierz metali
67. Wytwórca i specjalista w zakresie naprawy akumulatorów
68. Wykonawca odkuwek
69. Odlewnik
70. Ludwisarz
71. Kowal
72. Kowal rolniczy
73. Złotnik (złoto i srebro)
74. Brązownik
75. Pilarz
76. Wytwórca galanterii metalowej
77. Nożownik

III. PRZEMYSŁ DRZEWNY

78. Stolarz meblowy
79. Wykładzinowiec
80. Wytwórca boazerii i parkietów
81. Szkutnik
82. Cieśla okrętowy
83. Bednarz, kołodziej i wykonawca wozów
84. Tokarz drzewny
85. Rzeźbiarz drzewny
86. Parasolnik
87. Snycerz drewna i kości
88. Snycerz drewna
89. Kadziarz
90. Szczotkarz i pędzlarz

91. Koszykarz
92. Tapicer
93. Wykonawca i konserwator żaluzji
94. Wytwórca wyrobów drewnianych gospodarstwa domowego
95. Wytwórca zabawek drewnianych

IV. KRAWIECTWO, PRZEMYSŁ TEKSTYLNÝ, PRZEMYSŁ SKÓRZANY

96. Krawiec męski
97. Krawiec damski
98. Krawiec odzieży skórzanej
99. Bieliźniarz
100. Koronkarz ręczny i maszynowy
101. Dziewiarz
102. Tkacz przemysłowy
103. Tkacz ludowy
104. Przędzacz
105. Powroźnik
106. Sieciarz
107. Wytwórca żagli
108. Kuśnierz
109. Szewc
110. Kapelusznik i czapnik
111. Rękawicznik
112. Obuwnik
113. Specjalista w zakresie naprawy obuwia
114. Wytwórca kopyt, sabotów i drewniaków
115. Wytwórca pantofli i kierpców
116. Cholewkarz
117. Szewc ortopedyczny
118. Specjalista w zakresie wyprawy skór futerkowych
119. Rymarz

120. Torebkarz
121. Kaletnik
122. Siodlarz
123. Farbiarz i wykańczacz
124. Drukarz tekstyliów
125. Drukarz filmowy
126. Guzikarz
- Koronkarz artystyczny i maszynowy
127. Wytwórca i specjalista w zakresie naprawy dywanów
128. Przetwórca odpadków dywanowych
129. Garbarz skór
130. Gorseciarz
131. Szubarz
132. Pracznik chemiczny
133. Farbiarz odzieży
134. Farbiarz sukna
135. Pracznik tekstyliów
136. Wytwórca samodziół
137. Wytwórca wyrobów pasmanteryjnych
138. Perukarz
139. Parasolnik i specjalista w zakresie naprawy parasoli
140. Tkacz i koronkarz
141. Koszykarz i wikliniarz
142. Wytwórca namiotów i plandek
143. Wytwórca pierzyn i czyściciel pierza

V. PRZEMYSŁ SPOŻYWCZY

145. Piekarz
146. Cukiernik
147. Rzeźnik i masarz
148. Młynarz
149. Piwowar

150. Winiarz
151. Gorzelnik
152. Pszczelarz
153. Piernikarz i woskarz
154. Wytwórca waty cukrowej
155. Wytwórca słodyczy wschodnich
156. Wypiekacz andrutów
157. Wytwórca makaronów
158. Wytwórca kiszonek i konserw
159. Mleczarz

VI. OCHRONA ZDROWIA I PIELĘGNACJA CIAŁA

160. Optyk
161. Wytwórca bandaży i środków ortopedycznych
162. Wytwórca pomocniczych środków medycznych
163. Mechanik ortopedyczny
164. Mechanik medyczny
165. Wytwórca protez zębowych
166. Fryzjer
167. Specjalista w zakresie kosmetyki
168. Specjalista w zakresie elektrokosmetyki
169. Pedikiurzystka

VII. PRZEMYSŁ SZKLARSKI, PAPIERNICZY, CERAMICZNY I INNE

170. Szlifierz szkła
171. Szlifierz szkła optycznego
172. Wytwórca szkieł użytkowych
173. Dmuchaacz szkła
174. Wytwórca termometrów
175. Malarz na szkle i porcelanie
176. Wytwórca parafiny i świec
177. Fotograf

178. Introligator
179. Konserwator książek
180. Papiernik
181. Drukarz
182. Litograf
183. Sitodrukarz
184. Formierz ceramiki
185. Wytwórca instrumentów muzycznych - wytwarzanie i naprawa cymbałów
186. Wytwórca instrumentów muzycznych - wytwarzanie i naprawa instrumentów dętych z drewna i z mosiądzu
187. Wytwórca instrumentów muzycznych - wytwarzanie i naprawa akordeonów
188. Wytwórca instrumentów muzycznych - wytwarzanie i naprawa organów
189. Wytwórca instrumentów muzycznych - wytwarzanie i naprawa skrzypiec i instrumentów strunowych
190. Wytwórca instrumentów muzycznych - wytwarzanie i naprawa fortepianów
191. Stroiciel fortepianów
192. Malarz i złotnik artystyczny
193. Wulkanizator
194. Kwiciarz
195. Wytwórca galanterii gumowej
196. Wytwórca galanterii z tworzyw sztucznych
197. Wytwórca pudeł i futerałów
198. Sitarz
199. Konserwator mozaik i marmurów
200. Wyplatacz sitowia
201. Wytwórca pamiątek ludowych
202. Tępiciel gryzoni i owadów
203. Wstrzeliwacz kołków
204. Obsługa samochodów (zabezpieczenie nadwozi, zabezpieczenie drzwi i okien, mycie itp.)

- 205. Obsługa rowerów i małych motocykli
- 206. Wytwórca i specjalista w zakresie naprawy wag
- 207. Wytwórca artykułów z tworzyw sztucznych
- 208. Wytwórca zabawek i wyrobów gospodarstwa domowego z tworzyw sztucznych
- 209. Wytwórca gum technicznych i uszczelek
- 210. Garncarz
- 211. Wytwórca porcelany
- 212. Malarz na porcelanie
- 213. Malarz szyldów
- 214. Złotnik i specjalista w zakresie oprawy obrazów
- 215. Wytwórca drobnej biżuterii
- 216. Sprzątac i czyściciel okien
- 217. Specjalista w zakresie kosmetyki psów
- 218. Monter anten
- 219. Formierz
- 220. Szlifierz kamieni szlachetnych
- 221. Wytwórca emalii wypalanej i przedmiotów dekoracyjnych

Załącznik nr 2

do ustawy nr XVI z 1994 r.

Wykaz rodzajów działalności w dziedzinie rolnictwa i gospodarki leśnej

- 011 Uprawa roślin i ogrodnictwo
- 012 Hodowla zwierząt
- 013 Gospodarka mieszana
- 014 Usługi rolnicze na rzecz uprawy roślin, ogrodnictwa, hodowli zwierząt i działalności pomocniczej
- 015 Gospodarka dziką zwierzyną i związane z nią usługi
- 020 Produkcja i usługi leśne
- 050 Rybołówstwo i związane z nim usługi